

תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945, 1, 2

(עפ"י סעיף 6 לדבר המלך על ארץ-ישראל (הגנה), 1937)

חלק א'

מבוא

1. השם הקצר

התקנות האלה תיקראנה תקנות ההגנה (שעת-חירום), 1945.

2. פירוש

[תיקונים: 1946 (מס' 1), (מס' 2), (מס' 6), התשע"ו]

(1) בתקנות האלה -

"בית משפט צבאי" פירושו בית משפט שנתכונן בהתאם לחלק ב' של התקנות האלה;

"דבר-מלך במועצה" פירושו דבר המלך במועצה על ארץ-ישראל (הגנה), 1937;

"חזקה" כמשמעותה בסעיף 5 לפקודת החוק הפלילי, 1936;

"חיל משטרה" פירושו חיל המשטרה של מדינת ישראל שנתכונן לפי פקודת המשטרה, ומונח זה כולל משטרה מוספת ונוטרים, שעליהם נקבעו הוראות בפקודה ההיא;

"חילות הממשלה" פירושם כל אחד מחילות הממשלה, בים, ביבשה או באויר, לרבות כל חלק מאותם חילות;

"חפץ נפיץ או מבעיר" פירושו כל דבר או חומר (לרבות נוזל או גז), שנועד או מוכשר לשמש גורם התפוצצות או דליקה;

"יועץ משפטי לממשלה", כולל משנה ליועץ משפטי לממשלה;

"לקיחה באנגריה" (בוטלה);

"מפקד צבאי" פירושו הקצין שנתמנה לשמש או לכהן כממלא-מקום בתפקיד הזה לפי תקנה 6;

"כלי-יריה" פירושו כל כלי-נשק מכל מין, העשוי להמית, והוא צינור, שאפשר ליידות ממנו יריה, כדור או קלע, ומונח זה כולל כל חלק מרכיב של כלי-נשק כזה, וכל אביזר של כל כלי-נשק כזה, שתוקן או הוסגל למעט את הרעש או הבריקה הנגרמים מתוך ירייה בכלי-הנשק;

"עבירה שנדונים עליה בבית משפט אזרחי" פירושה עבירה על התקנות האלה, שנדונים עליה או שיש להיות נדונים עליה בבית משפט שלום או בבית משפט מחוזי;

"עבירה שנדונים עליה בבית משפט צבאי" פירושה עבירה על התקנות האלה, שאינה עבירה שנדונים עליה בבית-משפט אזרחי;

"תובע בבית משפט צבאי" פירושו כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה וכל קצין או בן-אדם, שהרשהו הרמטכ"ל בדרך כלל או במיוחד, לתבוע בבתי משפט צבאיים;

"רמטכ"ל" פירושו הקצין שבידו הפיקוד מזמן לזמן על החילות הצבאיים של ממשלת ישראל;

"קרקע" כוללת קרקע של כל סוג או חזקה, וכל בנין, עץ או דבר אחר המחוברים לקרקע וכל חלק מן הים, או מן החוף או נהר, וכל זכות, טובת-הנאה או זכות שימוש בקרקע או במים או ממעל להם;

"רכב מנועי" (בוטלה);

"שוטר" פירושו כל חבר של חיל המשטרה;

"שירותים חיוניים" פירושו שירותים חיוניים להבטחת שלום הציבור או הגנת ישראל, או לקיום סדר ציבורי או הספקה, וכל שירותים חיוניים לחיי הציבור.

(2) איזכורי פצצות, רימוני-יד, חפצים נפיצים או מבעירים או תחמושת בתקנות האלה פירושו ככוללים החזקת כל חלק מרכיב של פצצה, רימוני-יד, חפץ נפיץ או מבעיר, או תחמושת.

(3) (בוטלה).

(4) (בוטלה).

2. תחולת התקנות האלה

[תיקונים: 1946 (מס' 6), התשע"ו]

(בוטלה).

3. תחולת פקודת הפרשנות

(1) בתקנה הזאת הביטוי "תחיקת שעת-חירום" פירושו כל תקנה, שהותקנה לפי דבר-המלך במועצה ולפי כל צו, הוראה, דרישה או הודעה שניתנו או שהוצאו מכוח תקפה של כל תקנה כזאת.

(2) הוראותיה של פקודת הפירושים, 1935, להבדיל מאלה של פסקאות (ב) ו-(ד) של סעיף 19 ואלה של סעיפים 20, 35, 36 ו-37 של הפקודה היא, תחולנה על כל תחיקת שעת-חירום, אלא-אם נקבע שלא-כן, ולצרכיה של אותה תחולה ייחשבו תקנות, שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, כפקודות.

(3) פרסומה של כל תחיקת שעת-חירום ברשומות ישמש הוכחה מכרעת, בכל בתי משפט ולכל תכליות שהן, כי נתינתה ותכנה של התחיקה הם כהלכה.

4. פעולה

(1) בתקנה זו הביטוי "תעודת שעת-חירום" פירושה כל תעודה המיומרת להיות מסמך (בין שהוא מחוקק ובין שהוא מבצע), שניתן או שהוצא בהתאם אל, או לצרכיהם של, דבר-המלך במועצה, או כל הוראה הכלולה בתקנות כל-שהן, שהותקנו לפי דבר-המלך האמור, לרבות התקנות האלה, או שיש לה נפקות מכוח תקפן של הנ"ל.

(2) לא יהיה צורך לפרסם כל תעודת שעת-חירום ברשומות.

(3) מקום שפורטו בתעודת שעת-חירום זמן, תאריך או הזדמנות כזמן, תאריך או הזדמנות, שבהם תיכנס זו לתקפה, תיכנס זו לתקפה בהתאם לכך. בכל מקרה אחר תיכנס התעודה לתקפה בתאריך הרשום בה או זה שבו ניתנה.

(4) בלי לפגוע בהוראותיה הקודמות של התקנה הזאת, אפשר לתת או להוציא בעל-פה כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, או מינוי לפי כל תקנות (לרבות התקנות האלה), שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, אם הרשות הנותנת או המוציאה אותם מוצאת לנכון לעשות כן.

(5) הרשות הנותנת או המוציאה אותם צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כל-שהם שנזכרו בתקנת-משנה (4), תגרום לכך שתימסרנה ידיעות על נפקותם בהקדם האפשרי ובאותו אופן שתמצא אותו נחוץ, כדי להסב אליהם את תשומת לבם של כל בני-אדם הצריכים, לדעתה, לכך שתהיינה בידיהם אותן ידיעות, אך שום צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה לא יהיו, ולא ייעשו, נטולי תוקף לגבי אדם כל-שהוא, שעליו הם משפיעים, עקב העובדה, שתשומת-לבו לא הוסבה על הצו, ההוראה, הדרישה, ההודעה או המינוי.

(6) כל סמכות שהעניקו תקנות כל-שהן (לרבות התקנות האלה), שהותקנו לפי דבר-המלך במועצה, לתת או להוציא כל צו, דרישה, הודעה או מינוי, תתפרש ככוללת את הסמכות שיש להשתמש בה באותו אופן ובכפיפות לאותם התנאים, אם יש כאלה, לבטל או לשנות כל צו, הוראה, דרישה, הודעה או מינוי כאלה.

5. הוראות, זכויות וסמכויות לא יגרעו מהוראות, זכויות וסמכויות אחרות

בכפוף להוראותיהן של התקנות האלה תהיינה הוראותיהן של התקנות האלה והזכויות והסמכויות שהוענקו בהן מוסיפות על כל הוראות של כל חוק אחר או זכויות או כל סמכויות שהוענקו בכל חוק אחר, ולא גורעות מהן.

6. מינוי וכו' של מפקדים צבאיים

(תיקון התשע"ו)

(1) הרמטכ"ל רשאי למנות, בהסכמתו של שר הבטחון מפקד צבאי בכל שטח או מקום. כל מינוי כזה יכול להיערך בפירוש שם או משרה, ואם נערך פירוש משרה, יהיה האדם, המחזיק מזמן לזמן במשרה שצויינה, המפקד הצבאי בשטח או במקום הנדון.

(2) מקום שנתמנה מפקד צבאי כנ"ל, רשאי הוא להשתמש בכל הסמכויות שהוענקו למפקד צבאי בתקנות האלה, ולמלא את כל התפקידים שהוטלו עליו בהן, בגין השטח או המקום שעליו נתמנה.

(3) (בוטלה).

(4) (בוטלה).

(5) כל הסמכויות המסורות למפקד צבאי בתקנות האלה או כל התפקידים המוטלים עליו בהן, או המסורים לממונה על מחוז או מוטלים עליו בהתאם לתקנת-משנה (4), רשאי להשתמש בהם או למלא אותן הרמטכ"ל בגין כל שטח או מקום בישראל. כל צו, הוראה, דרישה, הודעה, מינוי, רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה, פיטורים, אות או כל אמצעים אחרים שהם, שניתנו, נעשו או ננקטו בידי הרמטכ"ל בשימוש בכל סמכות כזו או במילוי כל תפקיד כזה בגין כל שטח או מקום יהיה כוחם יפה יותר ויבואו במקום כל אמצעי קודם שנקט בו מפקד צבאי או ממונה על מחוז שהוא אינו מתיישב אתם.

7. ביטול וכו'

(1) עם כניסתן של התקנות האלה לתקפן תבוטלנה התקנות הבאות, היינו, התקנות לשעת-חירום, 1936, התקנות לשעת-חירום (ייצור חמרי-פיצוץ), 1936, תקנות ההגנה (בתי משפט צבאיים), 1937, תקנות ההגנה (פיקוח על המשטרה), 1938, תקנות ההגנה (מפקדים צבאיים), 1938, תקנות ההגנה (פיצויים בעד נכסים שמשמשים בהם לצרכים ציבוריים), 1939 ותקנות ההגנה (עליה), 1940.

(2) כל צווים, הוראות, דרישות, הודעות, מינויים, רשיונות, תעודות-היתר, הסמכות, פקודות, הרשאות ופיטורים שנעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, התקנות האלה, שבוטלו בזה, ועמדו בתקפם עובר לכניסתן של התקנות האלה לתקפן, יוסיפו לעמוד בתקפם (בכפוף לסמכויות שהוענקו בתקנות האלה ובפקודת הפירושים, 1945), ויחשבו כאילו נעשו, הוענקו או ניתנו לפי, או מכוח תקפן של, הוראותיהן המתאימות של התקנות האלה, ובידי הרשויות המתאימות.

(3) כדי להסיר ספק מצהירים בזה שהביטול אשר בוצע בתקנת-משנה (1) לא ישפיע על שום חקירה, אחריות, עונש, חרמה או הענשה, שבהם נתחייבו לפי כל תקנה מן התקנות שבוטלו כנ"ל, וכל חקירה, הליך או תרופה כאלה, אפשר לכוונם, להמשיכם או לכפותם, וכל עונש, הליך או הענשה כאלה אפשר להטילם או לבצעם בידי הרשות הנאותה, או בפניה, לפי התקנות האלה, וכל הליך התלוי ועומד בבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי תקנות-ההגנה (בתי-משפט צבאיים), 1937, או בפניו, או שהיה מובא, אלמלא התקנות האלה, בפני בית-משפט צבאי כזה, אפשר להמשיכו או להביאו לבית-משפט צבאי, שנתכונן לפי התקנות האלה, או בפניו.

8. שימוש בסמכויות

מקום, שהוענק כוח לפקיד או לאדם כל-שהם בתקנות האלה, או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, רשאים הפקיד או האדם ההם, וכל בני-אדם אחרים הפועלים לפי הוראותיהם, להשתמש באותה סמכות ואותם פקיד או אדם וכל בני-אדם

אחרים הפועלים כנ"ל רשאים להשתמש בכל אמצעי-כוח הנחוץ באופן סביר לשם השימוש בסמכות הנ"ל.

9. רשיונות, תעודות-היתר וכו'

(תיקון התשע"ו)

- (1) כל רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים, שעל הענקתם נקבעה הוראה בתקנות האלה או בכל צו, הוראה, הודעה או דרישה לפיהן, אפשר להעניקם בכפוף לאותם תנאים שהרשות המעניקה אותם תמצא לנכון להטילם, וכל אותם רשיון, תעודת-היתר, הסכמה, הרשאה או פיטורים רשאית אותה רשות בכל זמן לבטלם, לשנותם או להוסיף עליהם. כל אדם, המפר כל תנאי כזה העומד בתקפו מזמן לזמן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (2) כל אדם המחזיק ברשיון, בתעודת-היתר, בהסכמה, בהרשאה או בפיטורים כנ"ל, שחדל מהראותם, לפי דרישתו של כל חבר לחילות הממשלה או של כל שוטר, שהורשה לדרוש כי יראום, לאדם הדורש זאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.
- (3) בוטלה).

10. קביעת הודעות

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

11. שליטה בחיל משטרה

כינון ושיפוט של בתי-משפט צבאיים

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

חלק ב'

בתי-משפט צבאיים

כינון ושיפוט של בתי-משפט צבאיים

12. כינון בתי-משפט צבאיים

הרמטכ"ל יכונן אותם בתי-משפט צבאיים שימצאם נחוצים לצרכיהן של התקנות האלה.

13. הרכב

בית-משפט צבאי יהיה מורכב מנשיא, שיהיה קצין בן דרגת קצין-שדה או בן דרגה גבוהה ממנה, ומשני חברים שיהיו קצינים בעלי כתב-מינוי בדרגה כל-שהיא. הנשיא והחברים יתמנו בפקודה חתומה בידי הרמטכ"ל.

14. מושבים

בית-משפט צבאי ישב באותם זמנים ומקומות שיורם הנשיא.

15. שיפוט

הוראות שונות בדבר בתי-משפט צבאיים

[תיקון 1946 (מס' 1)]

לכל בית-משפט צבאי יהיה שיפוט לדון על כל עבירה על התקנות האלה שנעשתה בישראל, בין שהיא עבירה שהוכרז עליה

בתקנה 57 שיש להיות נדונים עליה רק בבתי-משפט צבאיים בלבד ובין שהיא עבירה אחרת, וכשתהיה העבירה יכולה להיות נדונה אף בבית-משפט אזרחי - להטיל כל הענשה, שלא תעלה על ההענשה הגדולה ביותר שהיה בית-משפט מחוזי יכול להטילה, או - אם היתה עבירה יכולה להיות נדונה רק בבית-משפט שלום בלבד - להטיל כל הענשה שלא תעלה על ההענשה הגדולה ביותר שהיה בית-משפט שלום יכול להטילה:

בתנאי כי -

(א) אם יהיה המעשה או אי-המעשה המהווים עבירה שבה נאשם חבר לחילות הממשלה (הקרוי להלן בתנאי הזה "אותו חבר"), גם עבירה שנדונים עליה בבית-דין של הצבא, והקצין המפקד של החיל או האניה, שאותו חבר משרת בהם, מבכר בכתב, בכל זמן קודם להתחלת השפיטה בבית-המשפט הצבאי, שאותו חבר יהיה עומד לדין בבית-דין של צבא על העבירה שעליה נדונים כנ"ל, והיא היא המעשה או אי-המעשה יהיה אותו חבר פטור על-ידי-כך מכל מו"מ משפטי בבית-המשפט הצבאי על העבירה; וכן

(ב) הרמטכ"ל רשאי בכל זמן לעכב בצו הליכים בפני בית-משפט צבאי, אם יהיה הנאשם פטור מאותו מו"מ משפטי, ואולם אותו פטור לא יהיה בו כדי זיכוי.

הוראות שונות בדבר בתי-משפט צבאיים

16.
פקודת מאסר
3

17.

4

(1) בלי לפגוע בשום סמכויות שהוענקו בכל חוק אחר, או בסמכויות שהוענקו בתקנה 72, רשאי כל שופט של בית משפט שלום או כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה או כל שוטר ממונה על תחנת-המשטרה להוציא כתב-פקודה לאסור כל אדם, שהוא יחשוד בו חשד סביר כי עבר עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי, וכל כתב-פקודה כזה יהיה הרשאה לכל חבר לחילות הממשלה או כל שוטר או מוכתר או אדם פרטי לאסור אדם כזה.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה, שבכפוף להוראותיה של תקנה 17 תחול פקודת הפרוצידורה הפלילית (מאסר וחיפושים) על מאסרים שנעשו לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת; ולצרכיה של הפקודה ההיא ייחשב אדם, שאסרו חבר לחילות הממשלה או מוכתר או אדם פרטי מכוח תקפו של כתב-פקודה שהוצא לפי התקנה הזאת, כאדם שאסרו אדם פרטי ללא פקודה.

למרות הוראותיהן הקודמות של התקנות האלה אפשר להביא, ברשותו של נשיא בית-המשפט הצבאי כל אדם, אשר נאשם בעבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי והוא נמצא במשמורת המשטרה, בפני בית-משפט צבאי, בלי להביאו בפני שופט של בית משפט שלום, אם הובא כנ"ל במשך ארבעים ושמונה שעות מזמן מאסרו.

שחרור בערבות והחזרה למשמורת

18. 4, 4, 4, 4

[[תיקון 1946 (מ' 4)]]

(1) מקום שאדם הנאשם בעבירה על התקנות האלה (בין שהיא עבירה שעליה נשפטים רק בבית-משפט צבאי ובין שהיא עבירה אחרת) מתייצב או מובא בזמן כל-שהוא בפני שופט של בית משפט שלום, יעביר השופט של בית משפט השלום, אם יידרש על-כך על-ידי היועץ המשפטי לממשלה או המשנה ליועץ המשפטי לממשלה או מטעמם - את הענין לשפיטה בפני בית-משפט צבאי, וכן, אם נמצא האדם הנאשם במשמורת או שוחרר בערבות, ישחרר אותו בערבות או יחזירו למשמורת

(כפי שיהיה השופט של בית משפט השלום עשוי להורות), כדי שיהיה מתייצב בפני בית-המשפט הצבאי: בתנאי שבמקרה של אדם, שנאסר מפני שעבר, או שחושדים בו שעבר, עבירה שעליה נדונים בבית משפט צבאי ועליה חייבים מיתה, לא ישחרר השופט של בית משפט השלום אותו אדם בערבות, אלא-אם יאשר בכתב שוטר, בדרגה שאינה נמוכה מזו של מפקח, כי לדעתו לא יפגע אותו שחרור בעשיית משפט-צדק.

(2) בית-משפט צבאי רשאי להעניק שחרור בערבות בכל שלב של שפיטה שבפניו, אך לא באופן אחר.

(3) סעיף 7 של פקודת השחרור בערבות, 1944, לא יחול במקרה של עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי.

(4) בכפוף להוראותיה של התקנה הזאת תחול פקודת השחרור בערבות, 1944, בשינויים הנחוצים ביחס לערבות לפי התקנה הזאת.

19. הנהלת התביעה לדין וייצוג נאשם

[תיקון 1945 (מס' 3)]

כל תביעה בפני בית-משפט צבאי ינהל אותה קטיגור של בית-משפט צבאי. הנאשם רשאי ללמד זכות על עצמו על-ידי עורך-דין.

20. עדות

ביחס לעדות ינהגו בתי-משפט צבאיים לפי החוק האנגלי ולפי נהגם של בתי-המשפט המשמשים בשיפוט פלילי באנגליה: בתנאי שיהיה בית-משפט צבאי רשאי, אם נוכח לדעת שמענין הצדק לעשות כן, להרשות כי תובא כל עדות מסוימת, אף-על-פי שבאנגליה לא היו מרשים להביאה, ואולם בכל מקרה ומקרה כזה ירשום ברשומה את הטעמים שהניעוהו לעשות כן.

21. הוראה כללית בדבר פרוצידורה

כל שפיטה בבית-משפט צבאי הנוהג באופן תכופ, וביחס לכל ענין של פרוצידורה, שלא נקבע בתקנות האלה, ינקוט בית-המשפט באותו מהלך שיהיה נראה לבית-המשפט כמתכוון ביותר לעשות משפט-צדק.

22. שפיטות תהיינה כרגיל בפומבי

בית-משפט צבאי רשאי לצוות כי שפיטה כל-שהיא שבפניו תתקיים, כולה או מקצתה, בדלתיים סגורות, אם נוכח לדעת כי לטובת הצדק או הבטיחות הציבורית מועיל הדבר לעשות כן. בכפיפות לכך, תתקיימנה שפיטות בפני בתי-משפט צבאיים בפומבי.

23. עדים ומתורגמנים חייבים שבועה

שבועה או הודעה בהן-צדק תוטל, לשמיעתו של בית-משפט צבאי, על כל עד ועל כל מתורגמן באותה צורה ובאותו אופן שעליהם יצהיר האדם המושבע, כי הם מחייבים את מצפונם: בתנאי שיהיה בית-המשפט רשאי לקבל, עקב כל טעם שיהיה נראה לו מספיק, ואותו טעם יירשם ברשומה, עדותו של כל עד שלא בשבועה ושלא בהודעה בהן-צדק.

24. דיחוי מושב בית-המשפט

בית-משפט צבאי רשאי לדחות את ישיבותיו בכל שלב של ההליכים, ולחזור ולהתאסף באותו מקום ובאותו זמן שיורה בית-המשפט. אם לא הוענק שחרור בערבות, רשאי בית-המשפט ליתן אותן הוראות, שתהיינה נראות לו נכונות, בדבר משמרתו של הנאשם והתייצבותו בישיבה שנדחתה.

25. רשומת עניין המשפט

נשיא בית-המשפט ירשום או יגרום כי תירשם רשומת ההאשמות, טענת הנאשם, סיכום של כל עדות שניתנה וכל מסירה

שנמסרה בידי הנאשם או הקטיגור של בית-המשפט הצבאי, או מטעמם, ותוצאות המשפט. הנשיא יחתום על כל צו של בית- המשפט לזיכוי של הנאשם או לחיובו בדיון וגזר-דינו. כל אדם, שגדון בבית-משפט צבאי, יהיה זכאי, בכל זמן במשך שנתיים לאחר סיום השפיטה, בהעתק של הרשומה האמורה תמורת תשלום בשיעור של עשר פרוטות הדף שבו שבעים ושתיים מלים.

26. הזמנה או כתב פקודה לעדים

כשנראה כי איזה אדם יכול למסור, או יש בחזקתו, עדות לענין ואותו אדם לא יבוא להעיד מרצונו, או לא יראה אותה עדות מרצונו, יהיה מותר לכל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה, או לכל שוטר הממונה על תחנת-משטרה, לשלוח הזמנה לאותו אדם, ולדרוש ממנו שיבוא בפני בית-משפט צבאי, או לדרוש ממנו להביא ולהראות לאותו בית-משפט לצרכי עדות כל דברים שבחזקתו או בשליטתו, העשויים להיות מפורטים או מתוארים תיאור מספיק באופן אחר בהזמנה: בתנאי שאם יש לאותו פקיד טעם להאמין שהאדם לא יבוא לפי הזמנה, יהיו אותם קצין או שוטר רשאים להוציא כתב-פקודה לאסרו, וכל פקודה כזאת יכולים לבצעה כל חבר לחילות המשטרה או כל שוטר.

27. שחרור עדים שנאסרו בכתב-פקודה

נאסר עד לפי כתב-פקודה, יהיה בית-המשפט הצבאי רשאי לשחררו מן המשמורת, לאחר שתומצא ערובה מניחה את הדעת, כי אותו עד יבוא למשפט, וכי יראה לצרכי עדות אותם דברים שבחזקתו או בשליטתו, שיידרשו.

28. מאסר על אי-ציות להזמנה או להוראה

כל אדם, שהוזמן לבוא בפני בית-משפט צבאי, וללא תירוץ סביר נמנע מלבוא ומלהראות לצרכי עדות דברים כל-שהם שבחזקתו או בשליטתו, כאשר נדרש בהזמנה, או שלאחר בואו הוא הולך לו בלי ששיג רשות על-כך מבית-המשפט, או שהוא נמנע מלבוא לאחר דיחוי המושב ולאחר שנצטוו לבוא, או כל אדם, שבהיותו נוכח בבית-המשפט, מסרב לציית לכל הוראה נאותה של בית-המשפט, או מעליב את בית-המשפט או כל חבר מחבריו, או מפריע או מעכב את ההליכים בבית- המשפט, יהיה בית-המשפט רשאי לגזור את דינו מיד למאסר לתקופה של שנתיים. שום דבר הכלול בזה לא ישפיע על היות כל אדם כזה צפוי לכל עונש או הליך אחרים בגלל אותם הזנחה או סירוב.

29. עדים צפויים לחקירה שכנגד וחקירה חוזרת

כל העדים זולת אדם נאשם המוסר הרצאת-דברים שלא בשבועה, המעידים בפני בית-משפט צבאי, יהיו צפויים לחקירה, חקירה שכנגד וחקירה חוזרת.

30. פסק-דין וכו' של בתי-משפט צבאיים והכרעת הרמטכ"ל בהם

[תיקונים]

1947 (מס' 8), 1947 (מס' 9)

לא יהיה שום ערעור על כל פסק-דין, גזר-דין, צו, הכרעה או הוראה (בין שניתנו, שנחרצו או נערכו לפני כניסתן של תקנות ההגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין לאחר-מכן), של בית-משפט צבאי, או של הרמטכ"ל ביחס לכל מו"מ משפטי, חיוב בדיון או גזר-דין של בית-משפט צבאי, ושום פסק-דין, גזר-דין, צו, הכרעה, או הוראה כאלה לא יהיו נתונים להקשייה או לטענה, בין באמצעות כתב ובין בכל אופן אחר שהוא, מצד כל בית-משפט או בפניו.

31. חיוב בדיון בבית-משפט צבאי יהיה פה אחד

שום אדם לא יחוייב בדיון בבית-משפט צבאי בהאשמה כל-שהיא, אלא בחריצת משפט שחרצוה הנשיא והחברים פה אחד.

לבית-משפט צבאי זה תהיה סמכות לגמול יחס מיוחד בהטילו גזר-דין של מאסר.

33. חוק ביטול עונש מלקות, התש"י-1950

(בוטלה).

33א. עבריינים צעירים

[תיקון 1947]

[(מס' 15)]

כל בית-משפט צבאי יהיה בית-משפט לצרכי סעיפים 10, 11, 12, 13, 15, 18, 19, 20, 21, 22 ו-23 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937.

פרוצידורה בשפיטה

34. האשמה תורצה בכתב

משהובא הנאשם בפני בית-משפט צבאי לשפיטה, תירשם מהות האשמה שעל הנאשם בכתב, ותורצה לפניו בלשון שהוא מבין והוא יישאל אם הוא מודה באמיתותה או מכחיש אותה.

35. צירוף האשמות

תהיה האשמה נפרדת לכל עבירה נבדלת, שעליה אומרים כי אותה עבר הנאשם, אבל אפשר להביא כל מספר של האשמות כאלה בבת אחת ואפשר לשפוט עליהן ביחד או לחוד, הכל כאשר יכריע בית-המשפט בכל זמן. הנאשם יטען טענה נפרדת ונבדלת על כל האשמה.

36. תיקון או החלפה בהאשמה והפרוצידורה שיש לנהוג לפיה

בית-המשפט רשאי, לפי בקשתם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי או של הנאשם או על דעת עצמו, בכל שלב של ההליכים, לתקן את ההאשמה או לגרום שיאשימו את הנאשם בעבירה אחרת. לפני שימשיך בית-המשפט בשפיטה לאחר שתוקנה ההאשמה או הוחלפה כנ"ל, יהיה רשאי להעניק - כאשר יראה לנכון לפי ראות עיניו, בהתחשבו עם טובת ענינו של הנאשם - דיחוי השפיטה, או להרשות כי הקטיגוריה או הסניגוריה תחזור ותקרא ותחקור עד כל-שהוא.

37. צירוף נאשמים

כל מספר של נאשמים, שנאמר בהם כי הם אשמים בעבירות דומות או בעבירות הנובעות מאותה עיסקה או מערכת עיסקות, אפשר להאשימם ולשפוטם ביחד או לחוד, ככל אשר יכריע בית-המשפט בכל זמן.

38. הפרוצידורה במקרה שפוקדים על שפיטות נפרדות

מקום שהכריע בית-משפט צבאי, בכל שלב מן ההליכים, כי תיערכנה שפיטות נפרדות, יכולה כל אחת ואחת מאותן שפיטות להימשך מאותה נקודה של ההליכים המשותפים, שבה ציווה בית-המשפט על שפיטות נפרדות.

39. פרוצידורה בטענת אשם

הודה הנאשם באמיתותה של האשמה כל-שהיא, יווכח בית-המשפט לדעת אם הנאשם מבין כראוי את טיבה של האשמה ואת תוצאות הודאתו באמיתותה לפני שיחייב את הנאשם בדינו לפי האשמה הזאת. משנוכח לדעת זאת כנ"ל, יהיה בית-המשפט רשאי לחייב את הנאשם בדינו, ולעמוד על העובדות של המשפט מתוך שמיעת עדים כל-שהם או מתוך הרצאת-

דבריו של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי (במידה שאין הנאשם משיג עליה), לפני שיוציא את גזר-דינו של הנאשם.

40. פרוצידורה בטענת בלתי-אשם

(1) לא הודה הנאשם באמיתותה של ההאשמה או שסירב בית-המשפט מלקבל הודאה בהאשמה, יגש בית-המשפט לשמוע את דבריהם של הקטיגור של בית-המשפט הצבאי ושל עדיו, ולשמוע עדות אחרת (אם יש כזאת), או לתת את דעתו עליה
(2) אם אין הנאשם נעזר בעורך-דין, ישאל בית-המשפט, עם סיום חקירתו של כל עד מצד התביעה, את הנאשם אם רצונו לשאול את העד שהוא שאלות כל-שהן, ויגרום שתירשם תשובתו ברשומה.

41. זיכוי עם גמר הצגת המשפט מצד הקטיגוריה

הגיע בית-המשפט לכלל דעה, עם סיום פרשת הקטיגוריה, כי ענין המשפט אין בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, יזכה בית-המשפט את הנאשם מן ההאשמה ההיא.

42. פרוצידורה במקרה סניגוריה

(1) נראה לבית-משפט, עם סיום פרשת הקטיגוריה, כי ענין המשפט יש בו כדי לחייב את הנאשם להשיב על האשמה כל-שהיא, ישאל אותו בית-המשפט אם רצונו להגיד מה-שהוא בתשובה על ההאשמה, או אם רצונו למסור עדות או לקרוא לעד כל-שהוא כדי ללמד זכות על עצמו, ובית-המשפט ישמע את עדותו של הנאשם (אם רצונו למסור עדות) ואת עדותם של כל עדים שנקראו ללמד זכות.
(2) אומר הנאשם שיש לו עדים, אלא שאינם נוכחים, רשאי בית-המשפט לדחות, לפי ראות עיניו, את המשפט, וגם לנקוט, אם יראה לנכון, באמצעים כדי להשיג את בואם של אותם העדים.

43. נאומי סניגוריה וקטיגוריה

עם סיום פרשת הסניגוריה רשאים הנאשם או עורך-הדין אשר לו לנאום בפני בית-המשפט, ולאחר-מכן רשאי הקטיגור של בית-המשפט הצבאי להשיב.

44. זיכוי יוכרז מיד

אם יזכה בית-המשפט את הנאשם מהאשמה כל-שהיא, יוכרז מיד כי הנאשם נמצא זכאי, ואם נוגע הדבר בכל ההאשמות ייפטר הנאשם לביתו מיד.

45. חייב וגזר-דין

אם יחייב בית-המשפט את הנאשם על האשמה כל-שהיא, יגש להוציא את גזר-דינו של הנאשם בהתאם לחוק.

46. דין-וחשבון ורשומה של הנשיא יועברו לרמטכ"ל

בהקדם האפשרי לאחר סיום המשפט יכין הנשיא דין-וחשבון על ענין המשפט ויעביר אותו לרמטכ"ל יחד עם רשומת ענין המשפט.

46א. נוכחות הנאשם בשעת שפיטה

[[תיקון 1946 (מס' 3)]]

(1) כל אדם הנדון בבית-משפט צבאי או בבית-משפט צבאי תכופ יהיה זכאי להיות נוכח בבית-המשפט במשך כל השפיטה כל-זמן שהוא מתנהג כראוי.

(2) אם מתנהג הוא שלא-כראוי, רשאי בית-המשפט, לפי שיקול-דעתו, לצוות לסלק את הנאשם, ולהמשיך בשפיטה

בהיעדרו, מתוך שיסדר אותו סידור שיהיה נראה לו - לפי שיקול-דעתו, מספיק, כדי להודיע לנאשם על המתרחש בשפיטה, ולאפשר לו ללמד זכות על עצמו.

(3) בית-המשפט רשאי, אם יראה לנכון, להרשות לנאשם להיות מחוץ לבית-המשפט במשך השפיטה, כולה או מקצתה, באותם התנאים שיראם נאותים.

(4) להוראותיה של התקנה הזאת, תהיה נפקות למרות כל דבר סותר שבתקנות האלה.

46. נאשם שאינו שפוי בדעתו

קיום בידי הרמטכ"ל

[[תיקון 1947 (מס' 15)]]

(1) נשפט אדם בפני בית-משפט צבאי ונראה לבית-המשפט כי אותו אדם אשם בעבירה שבה נאשם אלא שבשעת עשותו את העבירה לא היה מוכשר, עקב מחלה שהשפיעה על שכלו, להבין מה הוא עושה או לדעת שלא היה צריך לעשות את המעשה או שהיה צריך לעשות את המחדל המהווים את העבירה, יחרוץ בית-המשפט דין מיוחד של "אשם אך בלתי שפוי" ("אשם אך בלתי שפוי מחמת שכרות") ויורה שאותו אדם ייעצר למשך זמן שירצה בו שר הבטחון.

(2) אם תוך כדי שפיטה בבית-משפט צבאי נראה לבית-המשפט, שהאדם הנאשם אינו שפוי בדעתו עד כדי כך שאי אפשר לשפטו, יורה בית-המשפט כי אותו אדם ייעצר למשך זמן שירצה בו שר הבטחון. מקום שהעידו שני רופאים ממשלתיים שאדם העצור לפי הוראות תקנת-משנה זאת שפוי הוא בדעתו, ונוכח שר הבטחון כי מן הנאות לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט בהתאם לחוק על העבירה שנאשם בה.

(3) שר הבטחון רשאי לתת, מזמן לזמן, הוראות כפי שיראה לנאות בדבר שמירת בני אדם שניתנה הוראה לעצורם לפי הוראות התקנה הזאת.

קיום בידי הרמטכ"ל

47. חיוב וגזר-דין טעונים קיום בידי הרמטכ"ל

לא יהיה תוקף לחיוב בדיון וגזר-דין של בית-המשפט הצבאי, אלא במידה שיקוימו בידי הרמטכ"ל. עד אשר יקוימו אלה כנ"ל, יצווה בית-המשפט לעצור את הנאשם במשמורת, ואותה תקופת-מעצר תיחשב - אם יקויים גזר-הדין והוא גזר-דין של מאסר - לחלק מגזר-הדין של מאסר שהוצא כנ"ל.

48. סמכויותיו של הרמטכ"ל בשעת קיום

גזר-דין

הרמטכ"ל רשאי - בשעת הקיום -

(א) לקיים את החיוב בדיון ואת גזר-הדין; או

(ב) להפוך את מה שמצא בית-המשפט ולזכות את הנאשם ולהורות כי ישוחרר; או

(ג) לקיים את החיוב בדיון ולעשות את כל הדברים הבאים או אחד מהם, היינו, להמתיק את גזר-הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות, שבית-המשפט ההוא יכול לגמול לנאשם; או

(ד) למנוע קיום ולצוות על שפיטה חדשה בפני אותו בית-משפט עצמו או בפני כל בית-משפט צבאי אחר.

גזר-דין

49. משמורת עד שיקויים גזר-דין

לאחר שגמל בית-משפט צבאי גזר-דין לאדם כל-שהוא, יעצר הלה במשמורת עד קיום ההליכים, ופקודה חתומה בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי כל חבר של בית-המשפט שחרץ את הדין תשמש הרשאה שלמה מספקת לכל בני-אדם.

50. צו בשעת קיום יישלח לבית-המשפט הצבאי

לאחר קיום ההליכים יגרום הרמטכ"ל כי יישלח העתק הצו אשר לו, שיהיה חתום בידו, לנשיא בית-המשפט הצבאי (או למי שבא אחריו במשרה זו), שחרץ את דינו של הנאשם או לחבר כל-שהוא של אותו בית-משפט. משיקבלו את הצו האמור יגרמו הנשיא או החבר כנ"ל, כי תירשם רשומה על-כך ברשומות בית-המשפט.

51. צו חתום בידי הנשיא או חבר של בית המשפט ישמש הרשאה לביצוע גזר-דין

העתק הצו של הרמטכ"ל שיהיה חתום בידי הנשיא (או מי שבא אחריו במשרה זו) או בידי חבר של בית-המשפט הצבאי, שחרץ את דינו של הנאשם, ישמש הרשאה שלמה ומספקת לכל בני-אדם בישראל לבצע את גזר-הדין, ולשמור כהלכה כל הוראות הכלולות בצו האמור של הרמטכ"ל.

52. גזר-דין מוות

[תיקונים: 1947 (מס' 8), (מס' 9)]

- (1) להוראותיה של התקנה הזאת תהיה נפקות במקרה של גזר-דין מוות שנחרצו בבתי-משפט צבאיים.
- (2) כל גזר-דין כזה יורה כי האדם שגזר-דינו נחרץ כן ייתלה בצווארו עד שימות.
- (3) הרמטכ"ל רשאי מזמן לזמן להורות בצו אותן ההוראות (בין שתהיה להן תחולה כללית ובין - מיוחדת) שיראן נאותות, ביחס לכל העינים הבאים או לענין כל-שהוא מהם: -
 - (א) זמנה ומקומה של הוצאה להורג;
 - (ב) משמורת האדם או בני-אדם, שעליהם נחרץ הדין עד להוצאתם להורג;
 - (ג) כל ענין אחר, הנוגע לגזר-הדין או להוצאה להורג, או הנובע ממנו, לרבות מה יעשה בגופה וקבורתה.
- (4) תקנות 288 עד 303 של תקנות בתי-הסוהר לא תחולנה במקרה של גזר-דין מוות שנחרצו בבתי-משפט צבאיים, אלא במידה שיהיה מותר להטילן בהוראות שניתנו בצו מאת הרמטכ"ל לפי התקנה הזאת.
- (5) לתקנה הזאת תהיה נפקות, בין אם נחרץ גזר-דין המוות לפני כניסתן של תקנות הגנה (שעת-חירום) (תיקון מס' 8), 1947, לתקפן ובין אם נחרץ לאחר-מכן.

53

ביצוע גזר-דין של מאסר

5

54

- (1) כל גזר-דין של מאסר, שגמלו בית-משפט צבאי, יבוצע בבית-סוהר בישראל, שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או לפי כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה: בתנאי שבמקרה של אדם הכפוף למשמעת צבאית רשאי הרמטכ"ל, באישורו של שר הבטחון, להורות בצו -

(א) שגזר-הדין יבוצע בבית-סוהר צבאי או בקסרקטין של מעצר בישראל;

- (ב) מקום שהאדם מרצה את גזר-דינו בבית-סוהר, שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה, שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או בקסרקטין של מעצר בישראל;

(ג) מקום שהאדם מרצה את גזר-דינו בבית-סוהר צבאי או בקסקטין של מאסר בישראל, שיועבר לרצות את שארית גזר-דינו בבית-סוהר שנתכונן לפי פקודת בתי-הסוהר, 1940, או כל פקודה המתקנת אותה או באה במקומה.

(2) כל צו שניתן לפי התקנה הזאת יכריע כל צו שניתן קודם לכן לפי התקנה הזאת.

(הושמט).

55. ביקורת גזר-דין בידי הרמטכ"ל

56.

הרמטכ"ל רשאי לבקר בכל זמן - אם נראה לו כי מועיל הדבר לעשות כן - גזר-דין של בית-משפט צבאי שיקויים ותהיה לו סמכות, לאחר אותה ביקורת, להמתיק את גזר-הדין או למחול עליו, לגמול יחס מיוחד, או להמיר את גזר-הדין בגזר-דין פחות ממנו, שהיה בית-המשפט רשאי לחרצו.

(הושמט).

56א. בתי-משפט צבאיים תכופים

[תיקונים: 1946]

(מס' 1), 1947 (מס' 4), (מס' 10), התשמ"ב]

(1) נוסף על כל בתי-משפט צבאיים שנתכוננו לפי תקנה 13, רשאי הרמטכ"ל לכוון אותם בתי-משפט צבאיים, שיורכבו מקצין יחיד בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה אשר נתמנה בחתימת ידו של הרמטכ"ל, שיראם נחוצים לתליותיהן של התקנות האלה, וכל בית-משפט כזה יהיה קרוי להלן "בית-משפט צבאי תכופ".

(2) הוראותיהן של התקנות האלה תחולנה על בתי-משפט צבאיים תכופים, כאילו היו בתי-משפט צבאיים, פרט לכך -

(i) שבית-משפט צבאי תכופ יישב בדין באותם זמנים ומקומות, שיורה אותם הקצין המהווה אותו בית-משפט;

(ii) שלבית-משפט צבאי תכופ לא תהיה סמכות לגזור פסק-דין של מיתה או לגמול מאסר העולה על שתי שנים או קנס העולה על הקנס הקבוע בסעיף 40(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או אותו מאסר וקנס גם יחד;

(iii) חיוב בדין וגזר-דין של בית-משפט צבאי תכופ לא יהיו טעונים אישורו של הרמטכ"ל, אלא יהיו בני-תוקף החל מיום תאריכם;

(iv) ביחס לממצאו וגזר-דינו של בית-משפט צבאי תכופ יהיה הרמטכ"ל רשאי -

(א) להפוך את הממצא ולזכות את הנאשם ולהורות שישוחרר;

(ב) להמתיק או למחול את גזר-הדין, לגמול יחס מיוחד או להמיר את גזר-הדין בכל גזר-דין קל ממנו, שהיה בית-המשפט עשוי לגמול לנאשם;

(v) רשומת ההליכים של כל שפיטה בבית-משפט צבאי תכופ תכלול הדברים הבאים בלבד: -

(א) את ההאשמה או ההאשמות;

(ב) טענת הנאשם;

(ג) ציון מספיק של העדות שנמסרה, כדי לאפשר הכנת דין-וחשבון על השפיטה, אם ידרוש זאת

הרמטכ"ל;

(ד) הממצא ופסק-הדין;

(vi) דין-וחשבון על כל משפט שנדון בבית-משפט צבאי תכוף יש להכינו רק לכשירוש זאת הרמטכ"ל;
(vii) כתב-פקודה בחתימת-ידו של הקצין, שמינה אותו הרמטכ"ל לכוון בית-משפט צבאי תכוף, ישמש הרשאה מלאה ומספקת לכל בני-אדם בישראל להוציא לפועל את גזר-דינו של בית-המשפט ואת כל ההוראות שיורה הרמטכ"ל לאחר-מכן ביחס לכך.

(3) בכל זמן לפני שיפסוק את ממצאו על כל אשמה שהובאה לפניו, תהיה לבית-משפט צבאי תכוף סמכות להעביר אשמה כזאת לשפיטה בבית-משפט צבאי שהורכב לפי תקנה 13 ולהחזיר את הנאשם למשמורת, או לשחררו בערבות על מנת שיתייצב בפני אותו בית-משפט צבאי, ולאחר מכן תהיה לאותו בית-משפט צבאי סמכות לדון ולהכריע באשמה האמורה ולעשות את כל הדברים בזיקה אל אותה אשמה, באותו האופן כאילו הובאה לפניו האשמה האמורה בדרגה הראשונה.

56. **קנסות שהוטלו בבתי-המשפט הצבאיים**

[תיקון 1947 (מס' 15)]

- (1) מקום שנתחייב אדם בדין על עבירה בפני בית-משפט צבאי, רשאי בית-המשפט, בכפיפות להוראות התקנה 56א(2)(ii), להטיל גזר-דין של מאסר וקנס או של קנס בלבד, תחת להטיל גזר-דין של מאסר.
- (2) בית-משפט צבאי רשאי לגמול אותו גזר-דין של מאסר במקרה של אי-תשלום קנס, שייראה סביר לבית-המשפט, נוסף על כל גזר-דין של מאסר שהוא מוסמך לגמלו באופן אחר.
- (3) לא שולם איזה קנס שהטילו בית-משפט צבאי, אפשר לאכוף תשלום אותו קנס בכל בית-משפט שלום שיש לו שיפוט בישראל, כאילו הוטל הקנס בו, וכאילו היה קנס שלבית-המשפט האמור היתה סמכות להטילו.
- (4) כל כספים המתקבלים מתשלום קנסות שהטילו בתי-משפט צבאיים, ישולמו לקופת ההכנסות הכלליות של הממשלה.

חלק ג'

עבירות שנדונים עליהן רק בבתי-משפט צבאיים בלבד

57. **הוראות כלליות**

[תיקון 1946 (מס' 1)]

- (1) הפרות כל הוראות מהוראותיו של החלק הזה או כל צו שלפיו, תהיינה עבירות על התקנות האלה, שעליהן נענשים, לאחר חיוב בדין, בהענשות המפורטות.
- (2) לבתי-משפט צבאיים בלבד יהיה שיפוט ייחודי לשפוט על אותן עבירות, ואף על האשמות בחיזוק ידיהם של עוברי אותן עבירות ועל נסיונות לעבור אותן עבירות.
- (3) שום דבר בתקנה הזאת לא יפגע בהיותו של כל אדם צפוי להיות נשפט על עבירה כל-שהיא על חוק כל-שהוא מלבד התקנות האלה.

58. **עבירות ביחס לכלי-יירה, חמרי-נפץ, רכוש וכו'**

[תיקון 1946, (מס' 1)]

שום אדם לא -

(א) יירה בכל כלי-יירה על כל אדם או על כל קבוצה של בני-אדם, או לכל מקום שבני-אדם עשויים להימצא בו,

(ב) יזרוק או יניח פצצה, רימון-יד או חפץ מבעיר מתוך כוונה לגרום מוות או חבלה לכל אדם או נזק לכל רכוש,

או

(ג) יישא כל כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר ללא תעודת-היתר שהוענקה בידי

מפקד צבאי או מטעמו, או בדרך אחרת מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או

(ד) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני-אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו, בזמן היותם חברים לקבוצה

או לחבר, או עוברים עבירה על התקנות האלה.

הענשה: מיתה או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.

59. עבירות שונות נגד קיום סדר ציבורי

[תיקון 1946, (מס' 1)]

שום אדם לא -

(א) יאחז ברשותו שום כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד או חפץ נפיץ או מבעיר, אלא-אם כן הוא מחזיק -

(i) ברשיון בן-תוקף לעשות כן, שהוצא לפי כל חוק, זולת התקנות האלה, או

(ii) תעודת-היתר, שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, והוא ממלא אחר הדברים והתנאים המצורפים

אל רשיונו או תעודת-ההיתר שלו, או

(ב) יאחז ברשותו כל כלי-יריה, כלי או חפץ או דבר המתוכנן או מסוגל לגרום מוות או חבלה רצינית, או

(ג) ייצר כל כלי-יריה, תחמושת, פצצה, רימון-יד, או חפץ נפיץ או מבעיר, ללא תעודת-היתר, שהוענקה בידי

מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של אותה תעודת-היתר, או

(ד) ישמיד, יזיק, יפריע, יסכן או יפגע, או יעשה כל מעשה או יאשם באי-מעשה המחושבים להשמיד, להזיק,

להפריע, לסכן או לפגוע כל אחד מן הדברים הבאים, או בפעולתם, בשימושם או בבטחונם של כל אחד מן

הדברים הבאים, היינו, כל אניה, אווירון, נמל, רציף, מסעד, מקום-קשירה, שדה-תעופה, מסילת-ברזל, נתיב-

מים, מסילת-טראם, דרך, דרך-עפר, קטר, מרכבה, כלי-משא או עגלה או כל אמצעי אחר של הובלה ציבורית,

או כל מפעל, מוסדה, קו-ממסרת או ציוד אחר, המשמש או מסוגל לשמש לייצורם, הספקתם, החסנתם,

העברתם, מסירתם או תפלתם של מים, דלק, גאז או חשמל, או כל רכוש של הממשלה או של חילות

הממשלה, או

(ה) יתקרב או יימצא בקרבתו של, או ייכנס אל, כל רכוש כזה, כמאוזכר בפסקה (ד), לתכלית עשיית כל

מעשה שנאסר בפסקה ההיא, או

(ו) יבצר כל שטח או מקום, או

(ז) יהיה חבר לכל קבוצה או חבר של בני-אדם, שחבר אחד או יותר מהם עברו, בזמן היותם חברים לקבוצה

או לחבר, או עוברים עבירה על התקנה הזאת.

הענשה: מאסר עולם או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.

60. לבישת מדים שלא בהיתר וכו'

(1) שום אדם לא -

(א) ילבש שום מדים של חילות-כל-שהם של הממשלה או של חיל המשטרה, או של כל חיל מזויין של ארץ

זרה, אם אינו זכאי בכך או

(ב) ילבש שום חפץ-מלבוש או חפץ אחר, העלולים להיחשב בטעות למדים כאלה המאוזכרים בפסקה (א),

אלא-אם יניח את דעתו של בית-המשפט שלא נתכוון להטעות כך.

הענשה: מאסר עולם או אותו עונש פחות מזה, אשר בית-המשפט יצווה עליו.

(2) לצרכיה של התקנה הזאת כולל המונח "מדים" כיסוי-ראש, תו, סמל של יד, מלבוש, ציוד וכל חפץ המהווה חלק של מדים.

61. **מדים בלתי-רשמיים וכו'**

[תיקונים: 1946, (מס' 1), התשע"ו]

(בוטלה).

62. **אימונים צבאיים שלא בהיתר**

[תיקון 1946, (מס' 1)]

שום אדם לא -

(א) יאמן או יאמן אימון צבאי כל אדם אחר בשימוש בנשק או במלאכת תרגילים, תנועות או מערכות-פעולה

צבאיים, או

(ב) יאמן כל אימון או אימון צבאי כזה, או

(ג) יהיה נוכח בכל אימון או אימון צבאי כזה.

הענשה: מאסר שלא יעלה על שבע שנים.

63. **התחפשות**

לא ישתמש שום אדם בשום התחפשות בשום נסיבות שבהן עלול השימוש בהתחפשות לפגוע, או להיעשות פוגע, בשלום

הציבור או בהגנתה של ישראל או בקיום הסדר הציבורי.

הענשה: מאסר שלא יעלה על שלוש שנים.

64. **מתן מקלט**

[תיקון 1946, (מס' 1)]

לא יעזור שום אדם ולא יתן מקלט לכל אדם אחר, העוסק, או שהיה עוסק, בכל פעולה, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנתה של

ישראל או בקיום הסדר הציבורי או העובר, או שעבר, עבירה שמדונים עליה רק בבית-משפט צבאי בלבד, בין מתוך מתן

ידיעות בין מתוך מתן מחסה, מזון, משקה, כסף, בגדים, נשק, תחמושת, מוחסנות, מספוא, נפט, או דלק אחר, אמצעי-

הובלה, ובין בדרך אחרת.

הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

65. **עדות שקר וכו'**

[תיקון 1946, (מס' 1)]

לא יעיד שום אדם עדות שקר בכל הליכים בפני בית-משפט צבאי או יתנהג התנהגות בלתי-הוגנת בפני כל בית-משפט כזה.

הענשה: מאסר שלא יעלה על חמש שנים.

חלק ג'א

חיזוק ידיים ונסיון

66. **חיזוק ידיים**

[תיקונים: 1946, (מס' 1), התשע"ו]

(בוטלה).

67. נסיונות

[תיקונים: 1946, (מס' 1), התשע"ו]

(בוטלה).

חלק ד'

עבירות שעליהן נדונים בבתי-משפט אזרחיים

68. קביעה כללית

[תיקון 1946, (מס' 1)]

מבלי לפגוע בהוראותיה של תקנה 15, תהיינה כל עבירות על התקנות האלה זולת אלה שאזכרו בתקנה 57 שהן ניתנות להיות נדונות רק בבתי-משפט צבאיים בלבד, ניתנות להיות נדונות בבתי-משפט אזרחיים; ופרט למה שנקבע באופן אחר, יחול החוק הפלילי הכללי של ישראל ביחס לעבירות על התקנות האלה כשהן נדונות או יש לדון עליהן כן.

69. עונש כללי

[תיקון 1946, (מס' 1)]

מקום שלא נקבע עונש מיוחד על העבירה, אפשר לשפוט אדם, שיש לשפטו בבתי-משפט אזרחיים, באופן תכופ, בין בבית-משפט שלום ובין בבית-משפט מחוזי, וכן -

(א) אם נשפט באופן תכופ בבית-משפט שלום, יהיה צפוי, משיתחייב בדיון, למאסר של ששה חדשים או לקנס של מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד;

(ב) אם נשפט באופן תכופ בבית-משפט מחוזי, יהיה צפוי, משיתחייב בדיון, למאסר של חמש שנים או לקנס של אלף לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד.

70. שינוי מקום המשפט

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

71. פשעים

כדי להסיר ספק מוצהר בזה, כי עבירות שעליהן נדונים בבתי-משפט אזרחיים, אשר עליהן נענשים, ללא חיוב קודם בדיון, אם נדונים עליהן בבית-משפט מחוזי עונש מיתה או עונש מאסר ליותר משלוש שנים, הן פשעים למרות העובדה, שאילו היו נדונות באופן אחר, היו נענשים עליהן איזה עונש פחות מזה.

71א. הוראות בדבר שפיטות תכופות בבתי-משפט מחוזיים

[תיקונים: 1946

(מס' 4), התשע"ו]

חלק ה'

הוראות החלות כאחת על עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט צבאי ועל עבירות שעליהן נדונים בבית-משפט אזרחי

72. מאסר

(1) כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר וכל מוכתר רשאים לאסור ללא פקודה כל אדם שהם ימצאו עובר, או שהם חושדים בו חשד סביר כי עבר, עבירה על התקנות האלה.

(2) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי, בכפוף להוראותיה של תקנה 16 תחול פקודת הפרוצדורה הפלילית (מאסר וחיפושים) על מאסרים שבוצעו לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת, כדרך שהיא חלה על מאסרים שבוצעו לפי הסמכויות שהוענקו בפקודה ההיא; ולצרכיה של הפקודה ההיא ייחשב אדם, שנאסר בידי חבר לחילות הממשלה או בידי מוכתר לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת כאילו נאסר בידי אדם פרטי.

73. עבירות שעברו איגודים

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

74. תפיסה, החרמה וכו'

[תיקון 1946]

[(מס' 2)]

(1) רשאי כל חבר לחילות הממשלה וכל שוטר לתפוס ולעצור כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שיש לו טעם לחשוד שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או שיש לו טעם לחשוד שבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה, או שיש לו טעם לחשוד בהם כי הם משמשים ראייה בכל מעשה-עבירה כזה.

(2) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שלגביהם נעשתה עבירה על התקנות האלה, או כשבהם השתמשו בעשיית כל עבירה כזאת, או בהקילת כל מעשה-עבירה כזה, מכריזים עליהם בזה כי יהיו מוחרמים לממשלת ישראל, וייעשה בהם באותו אופן שיורה שר הבטחון, בין בדרך כלל ובין בכל מקרה מיוחד או סוג מיוחד של מקרים.

(3) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים שהם צפויים להחרמה ונמצא בהם לאחר-מכן שאינם צפויים לכך, ישוחררו.

(4) כל סחורות, חפצים, תעודות או דברים, שנתפסו ונעצרו לפי התקנה הזאת כחשודים על היותם ראייה למעשה-עבירה, ישוחררו, אם נמצא בהם שאינם משמשים ראייה כזאת.

75. סמכויות להיכנס למקומות, אתרים, כלי-רכב, אניה או אוירון, ולחפש בהם

כל קצין בעל כתב-מינוי בחילות הממשלה, כל חבר לחילות הממשלה, שהרשהו על כך באופן כללי או באופן מיוחד כל קצין בעל כתב-מינוי שבהם, כל שוטר בדרגת מפקח ובדרגה גבוהה מזאת, או כל שוטר, שהרשהו על כך באופן כללי או באופן מיוחד שוטר בדרגת סגן-מפקח משטרה או בדרגה גבוהה מזאת, רשאים להיכנס או לרדת, בכל זמן, לכל מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון, שהם מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון, שעלול להיות טעם לחשוד בהם כי משתמשים בהם, או שהשתמשו בהם זה-מקורב, לכל תכלית, הפוגעת בשלום הציבור, בהגנה על ישראל, בקיום הסדר הציבורי, או לתכלית של התקוממות, מרד או מהומה, או בקשר אליה, או שהוא עשוי לחשוד בהם כי נמצאים שם אדם שעבר עבירה על התקנות

האלה, או סחורות, חפץ, תעודה או דבר הצפויים להיתפס לפי תקנה 74, ורשאי הוא לחפש כל מקום, אתר, כלי-רכב, אניה או אווירון וכל אדם הנמצא בהם או היוצא מהם.

76. חיפוש בבני אדם

כל חבר לחילות הממשלה וכל חבר לחיל-המשטרה רשאים לעצור ולחפש כל אדם שיש להם טעם לחשוד בו שהוא משתמש בכל חפץ, או נושא כל חפץ, הצפוי לתפיסה לפי תקנה 74, או כל בעל-חיים, שהוא עשוי לחשוד בו שנמצא עליו כל חפץ כזה.

77. העמדת כלי-רכב אניות ואווירונים

(1) כל פקיד, המורשה בתקנות האלה להיכנס או לרדת בכל כלי-רכב, אניה או אווירון, רשאי להעמיד או לעצור אותם מתוך שימוש בכוח הזרוע אם יש צורך בכך.

(2) חדל איזה אדם שבידו הפיקוד או הממונות על כל כלי-רכב, אניה או אווירון, מלהעמיד אותם מיד, משדרש ממנו כל פקיד כזה, בעל-פה או באמצעות אות או בכל אמצעי אחר, לעשות כן, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

- 78

.85

(בוטלו).

חלק ח'

צמורה

86. פירוש

[תיקון 1947]

[(מס' 15)]

בחלק זה -

"דפוס" כולל ליתוגרפיה, כתיבה במכונת-כתיבה, צילום וכל דרכים אחרות של תיאור והעתקה של מלים, ספרות, סימנים, תמונות, מפות, ציורים, אילוסטרציות וחומר אחר כיוצא באלה;

"חבילת-דואר" פירושה מכתב, גלויה, גלויה לתשובה, עיתון, חבילת-דפוס, חבילה או צרור של דגם או דוגמה, וכל חבילה או חפץ הניתנים להעברה בדואר, וכוללת מברק;

"מברק" פירושו כל דבר, שרשומה עליו בשורה או הודעה אחרת שהועברה, או שהיא מכוונת להעברה, במכשיר כל-שהוא להעברת בשורות או הודעות אחרות באמצעות אותות חשמליים;

"עיתון" פירושו כל פרסום המכיל חדשות, ידיעות, דינים-וחשבונות על מה שאירע, או כל הערות, ציונים או פירושים הנוגעים באותם חדשות, ידיעות או מאורעות או בכל דבר אחר שלציבור ענין בו, שנדפסו בלשון כל-שהיא ונתפרסמו בישראל לשם ממכר או הפצה בחינם בפרקי-זמן סדירים או בלתי-סדירים, ואולם אינו כולל כל פרסום שנתפרסם בידי ממשלת ישראל או למענה;

"פקיד מורשה" פירושו כל פקיד-מכס, פקיד-עליה, פקיד בשירות הדואר, שוטר, חבר לחילות הממשלה, או כל אדם שהרשהו על-כך הצנזור;

"פרסום" פירושו כל עיתון, כתב-עת, קובץ או ספר וכל תעודה שנתפרסמו, או שהם מכוונים לפרסום, ויהיה מקובל כי תעודה מכוונת לפרסום, אלא-אם יוכח היפוכו של דבר;

"פרסום בלתי-מותר" פירושו כל פרסום, שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 88, וכל פרסום המכיל כל ענין שביחס אליו עומד בתקפו צו לפי תקנה 87, וכל טופס או חלק מעיתון או של כל הוצאה או גליון שלו, שנדפס או נתפרסם מתוך הפרת תקנה 94, או המכיל חומר שאינו ממלא אחר תקנה 95, וכל תעודה, שנדפסה או נתפרסמה מתוך הפרת תקנה 96, וכל פרסום המכיל חומר שלא הוגש לצנזורה, כנדרש בצו לפי תקנה 97;

"פרסם" כולל להפיץ, לפזר, למסור, להודיע או לעשות מצוי לכל בן-אדם או בני-אדם;

"צנזור" פירושו כל אדם שמינה אותו שר הבטחון לכך בכתב;

"תצלום" כולל כל לוח-צילום, סרט-צילום או חפץ אחר שהוכשר להיות רגיש לאור, שעורטל או שטופל בו באופן אחר, כדי שירשום ידיעות, בין שפותח ובין שלא פותח.

87. איסור פרסום על-ידי הצנזור

(1) הצנזור רשאי לאסור בצו בדרך כלל או במיוחד לפרסם חומר שפרסומו היה עשוי, או עלול להיות עשוי, לפגוע, לדעתו, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפרסם כל חומר מתוך הפרת צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של כל פרסום שבו שנתפרסם, והאדם שכתב, הדפיס, צייר או שרטט את החומר, יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

88. פרסומים אסורים

(1) הצנזור רשאי לאסור בצו ליבא או ליצא, או להדפיס או לפרסם, כל פרסום (והאיסור ייחשב כאילו הוא חל על כל העתק או חלק של אותו פרסום או כל הוצאה או גליון שלו), שיבואו או יצאו, הדפסתו או פרסומו היו, או עלולים להיות או להיעשות, פוגעים, לדעתו, בהגנתה של ישראל, בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי.

(2) כל אדם, המפר צו לפי התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של פרסום שביחס אליו אירעה ההפרה, וכל אדם, שנמצא בחזקתו או בשליטתו או במקומות שהוא מחזיק בהם כל פרסום, שנאסר לפי התקנה הזאת או שהוא שולח בדואר, מוסר או מקבל כל פרסום כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם מן ההוגן הוא לנקותו מאשמה לדעת בית המשפט.

89. סמכות כללית לבחינה וכו'

[תיקון 1945]

[(מס' 2)]

לצנזור תהיה סמכות לעצור, לפתוח ולבחון, או להורות שיעצרו, ייפתחו וייבחנו -

(א) כל חבילות-דואר, וכן

(ב) כל דברי דפוס או כתב, וכל חבילות, חפצים ודברים, הכפופים לבחינתן של רשויות-המכס, העלולים להכיל

כל דבר דפוס או כתב,

ולמנוע ממסירה או להשמיד כל חבילת-דואר או כל דבר דפוס או כתב, המכיל כל דבר שבו סובר הצנזור כי הוא פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי; ולצנזור, ולכל פקיד הפועל יד ביד אתו, מתוך סידור כללי או מיוחד, יהיו כל אותן סמכויות הנחוצות או נאותות כדי לבצע כל אותם אמצעים.

90. בחינה וכו' של חבילות-דואר

(1) כל פקיד שהורשה על-כך בידי מנהל-הדואר הכללי או מטעמו בין בדרך כלל ובין במיוחד, רשאי לדרוש משולח כל חבילת-דואר, בשעת מסירת החבילה למשרד-דואר, לערטל את תכולת החבילה בפני אותו פקיד, ולאחר שנבדקה תכולתה, לסגור את החבילה בנוכחותו של אותו פקיד, ולמסרה מיד לידי אותו פקיד.

(2) כל אדם המפר כל דרישה כזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה, ונוסף על-כך רשאי הפקיד לסרב מלקבל את חבילת-הדואר למשלוח בדואר.

(3) המנהל הכללי של בתי הדואר, או כל פקיד שהורשה על-כך בידו או מטעמו בין בדרך-כלל ובין במיוחד, רשאים להורות שלא תקובל חבילת-דואר למשלוח בדואר, אם סבורים הם כי קבלת החבילה עלולה לסכן חיים או רכוש.

91. צמצומים במשלוחם ובהפצתם של חפצים מסויימים

(1) שר הבטחון, או כל אדם שלו העביר שר הבטחון, לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע בצו כי לא תישלח בדואר חבילות-דואר מכל תיאור כזה, כפי שיפורט בצו, מישראל לכל מקום-יעוד שמחוץ לישראל, או לא תימסרנה בישראל, מקום שחבילות-דואר כאלה מתקבלות בישראל, אלא בהתאם לצו. ובמיוחד יכול כל צו כזה להורות, בדבר כל סוג חבילות-דואר, ואולם מבלי לפגוע בכללות הוראותיה הקודמות של הפסקה הזאת, ששום חבילת-דואר של הסוג ההוא לא תישלח או תימסר כנ"ל, אלא מתוך הרשאה של תעודת-היתר, שתיערך בידי אותם רשות או אדם הנקובים בצו, ובהתאם לתנאיה.

(2) שר הבטחון או כל אדם שלו העביר שר הבטחון לפי תקנת-משנה (3), תפקיד מתפקידיו לפי התקנה הזאת, רשאים לקבוע הוראה בצו, כדי להבטיח כי, בכפוף לכל פיטורים שייקבעו בצו, ופרט למקרים שבהתאם לאותם תנאים שייכללו בו, לא יישלחו שום תעודה, דמות, תמונות, תצלום או חפץ אחר כל-שהוא, שיש בהם משום רישום ידיעה, ולא יובלו מישראל לכל מקום-יעוד, שמחוץ לישראל, שלא בדואר, או לא יובלו לתוך ישראל שלא בדואר, וכן בלי לפגוע בהוראותיה הקודמות של הפסקה הזאת, יכול אותו צו -

(א) להיעשות על כל אותם חפצים הנ"ל או על מין או סוג מביניהם;

(ב) להורות, ביחס לכל החפצים הנדונים או מקצתם, ששום חפץ כזה ושום חבילה העשויה להכיל חפץ כזה לא תישלח ולא תובל כנ"ל, ולא תימסר למשלוח ולהובלה כנ"ל, באופן אחר שלא מכוח הרשאתה, ובהתאם לתנאיה, של תעודת-היתר, שהעניקה אותם רשות או אדם, שיפורטו בצו.

(3) שר הבטחון רשאי להעביר, כדי אותו היקף ובכפוף לאותם צמצומים שהוא רואה אותם נאותים, את כל הסמכויות שבידו, או כל אחד מהם, לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), לאדם או לסוג של בני-אדם כל-שהם, שיפורטו באותה העברה.

(4) לא יהיה בחזקת אדם כל-שהוא שום חפץ, כדי לשלחו או להובילו מתוך הפרת צו שניתן לפי התקנה הזאת.

(5) כל אדם המפר את התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

92. צמצורה בנוסעים

(1) כל אדם, העומד לעזוב, בהזדמנות כל-שהיא, את ישראל או בא לישראל (ואדם זה ייקרא להלן בפסקה הזאת "הנוסע"), אם דרש ממנו פקיד מורשה בהזדמנות ההיא לעשות כן -

(א) יצהיר אם יש או אין כל חפץ שבגינו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91;

(ב) יראה כל חפץ כנ"ל שאתו, והפקיד המורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים לבחון כל חפץ שעם הנוסע או לחפש בו, כדי לברר אם הוא מוביל או אם מצוי בחזקתו כל חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, ואם יש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד שעל גופו של הנוסע מצוי חפץ כזה, שעליו חל אותו צו הנ"ל, יהיה רשאי לחפש אותו, ולתפוס כל חפץ, שהוראה כנ"ל או נמצא במשך אותם בחינה או חיפוש כנ"ל, והוא חפץ, שבו יש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד כי הוא חפץ שעליו חל אותו צו כנ"ל: בתנאי שלא תיחפש כל נקבה בהתאם לתקנה הזאת אלא בידי נקבה.

(2) מקום שאדם כל-שהוא עומד לעזוב את ישראל או בא לישראל ברכב או בכל אמצעי-הובלה אחר, או בספינה או אווירון כל-שהם, או בלווייתם, יהיו כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לתוך הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או לספינה או לאווירון כדי להשתמש בסמכויות שהוענקו להם לפי תקנת-משנה (1), וכן רשאים הם לבחון או לחפש

את הרכב או אמצעי-ההובלה האחר או הספינה או האווירון, כדי לברר אם נמצא בהם איזה חפץ שבגיננו עומד בתקפו צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91.

(3) כל מקום בישראל, שבו נמצא כל אדם בכל הזדמנות בנסיבות שבהן סביר להניח כי בהזדמנות זו בא בדברים או הוא מתכוון לבוא בדברים, במקום ההוא, עם אדם העומד לעזוב את ישראל, או הבא לארץ, תחולנה אז הוראותיה של תקנת-מישנה (1) על האדם שנמצא בכך, כדרך שהן חלות על אדם העומד לעזוב את ישראל; ומקום שנמצא כל אדם בכל הזדמנות כשהוא נוסע בישראל לכל מקום, או ממנו, באותן הנסיבות כנ"ל, תחולנה עליו ההוראות האמורות כדרך שהיו חלות עליו, אילו היה עומד לעזוב את ישראל בשעה שנמצא כנ"ל.

93. בחינת משלוחים

(1) עומד בתקפו כל צו לפי תקנת-משנה (2) של תקנה 91, רשאים כל פקיד מורשה, או כל אדם שפועל לפי הוראותיו, לבחון או לחפש כל חפצים הנשלחים מישראל למקום-יעוד שמחוץ לישראל או ממקום שמחוץ לישראל למקום-יעוד בישראל, כדי לברר אם נשלח או מובל כל חפץ, שעליו חל אותו צו, ורשאים הם לתפוס כל חפץ שנמצא תוך כדי אותם בחינה או חיפוש, כל זמן שהוא חפץ שיש לפקיד המורשה טעם סביר לחשוד בו שהוא חפץ, שעליו חל הצו הנ"ל.

(2) כל פקיד מורשה, או כל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס לכל רכב או אמצעי-ההובלה אחר או לרדת בכל ספינה או אווירון לשם שימוש בסמכויות שהוענקו להם בתקנת-משנה (1) ביחס לכל חפצים שבתוך רכב או אמצעי-ההובלה אחר, או עליהם, או שבספינה או באווירון.

94. תעודות-היתר לעיתונים

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

95. הודעות רשמיות

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

96. חומר מדיני

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

97. כוח לדרוש הגשת החומר לצנזורה לפני פרסומו

(1) הצנזור רשאי לדרוש בצו מבעליו, מעורכו, ממדפיסו או ממוציאו לאור של כל פרסום, או מבעליו או מנהלו של כל בית-דפוס או עסק של דפוס, או ממחברו של כל חומר, או מכל אדם העומד להדפיס או לפרסם כל חומר, שיגיש לצנזור לפני ההדפסה או הפרסום כל חומר שנועד להדפסה או להוצאה לאור.

(2) כל צו כזה יכול להינתן בין בדרך-כלל ובין בדבר נושא מיוחד או לסוג של נושאים, ובמקרה של פרסום המתפרסם לעתים קבועות או בלתי-קבועות הוא יכול להינתן על כל הוצאה מיוחדת או סוג של הוצאות או על כל ההוצאות במשך תקופה נקובה.

(3) כל אדם המפר צו לפי התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

98. ענינים שבצנזורה לא יגולו

(1) מדפיסו או מוציאו לאור של כל פרסום לא ידפיס ולא יפרסם ללא רשות בכתב מאת הצנזור -

- (א) כל הרצאת-דברים המציינת, או שניתן ללמוד מענינה, כי נעשו כל שינוי, הוספה או השמטה בפקודת הצנזור באיזה חומר שהוגש לו;
- (ב) כל חומר, שהוגש לצנזור באופן שיש בו כדי להראות או להעלות על הדעת כי נעשו כל שינוי, הוספה או השמטה בפקודת הצנזור;
- (ג) כל הרצאת-דברים המציינת שנאסר פרסומו של אותו חומר כזה.
- (2) כל אדם, המפר את התקנה הזאת, ובעליו ועורכו של הפרסום הנדון יאשמו בעבירה על התקנות האלה.

99. תפיסה וכו'

בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי כל פקיד מורשה לתפוס ולעצור כל פרסום בלתי-מותר הבא לידי.

100. פעולה על דפוסים וכו' האחראים לעבירות

- (1) בלי לפגוע בכל הוראה אחרת של התקנות האלה רשאי הצנזור, בצו, -
- (א) להורות כי יוחרמו לטובת ממשלת ישראל כל מכונת-דפוס או כלי או מכשיר אחרים, ששימשו בהדפסת איזה פרסום בלתי-מותר, ולאחר-מכן יהיה כל שוטר רשאי לתפוס אותם מכונת-דפוס, כלי או מכשיר; או
- (ב) לאסור, למשך אותה תקופה שתינקב בצו -
- (i) על כל אדם שהוא להפעיל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימש כנ"ל;
- (ii) על בעליהם של כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר ששימשו כנ"ל להפעיל את מכונת-הדפוס, הכלי או המכשיר ההם, או כל מכונת-דפוס, כלי או מכשיר אחרים, שנועדו להדפסה.
- (2) כל אדם המפר איזה צו שניתן לפי פסקה (ב) של תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.

101. חיפוש וכו'

יש לו לצנזור טעם לחשוד שאיזה מקום משמש לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר מתוך הפרת החלק הזה או צו שניתן לפיו, או לתכלית הדפסתו או פרסומו של כל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי, או שמצויים באיזה מקום מכונת-דפוס, כלי או מכשיר הצפויים להחרמה לפי תקנה 100, יהיה רשאי להרשות - בצו שבכתב - כל שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח להיכנס ולחפש באותו מקום, ולאחר-מכן יהיו שוטר שדרגתו אינה נמוכה מדרגת מפקח, וכל אדם הפועל לפי הוראותיו, רשאים להיכנס אל המקום ולחפש בו בכל זמן, ואם יש צורך בכך בכוח-הזרוע, וגם כל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר שנמצאו בו, וכל אדם, בעל-חיים, רכב או דבר אחר, היוצאים מן המקום (בתנאי שרק נקבה תחפש בנקבה), ויהיו רשאים לתפוס ולהחזיק במשמורת כל פרסום בלתי-מותר, וכל פרסום המכיל חומר שפרסומו פוגע, או עלול להיות או להיעשות פוגע, בהגנתה של ישראל או בשלומה של הציבור או בסדר הציבורי או בדיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי שהשוטר חושש בהם כי שימשו להדפסת כל פרסום כזה, וכל מכונת-דפוס, מכשיר, או כלי, הצפויים להחרמה לפי תקנה 100:

בתנאי שלא יוחרמו כל מכונת-דפוס, מכשיר או כלי, שנתפסו כנ"ל (אם לא אותם שהם כבר צפויים להחרמה לפי תקנה 100), אלא לפי צו הצנזור.

102-

107.

חלק ט'

עולים באיסור

חלק י

'צווי-צמצום, השגחת המשטרה, מעצר וגלות

108. מתי אפשר ליתן צווים לפי החלק הזה

לא יתנו שר הבטחון או מפקד צבאי צו לפי החלק הזה בגין כל אדם אלא-אם-כן סבורים שר הבטחון או המפקד הצבאי, הכל לפי הענין, כי נחוץ או מועיל ליתן את הצו לשם הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה.

109. צווי-צמצום

(1) מפקד צבאי רשאי לתת צו, בגין כל אדם, לכל התכליות הבאות או מקצתן, היינו -

(א) כדי להבטיח שהאדם הוא לא ימצא בכל אחד מאותם השטחים בישראל שיינקבו כנ"ל, אלא במידה שהורשה לו הדבר בצו, או בידי אותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;

(ב) כדי לדרוש ממנו שיודיע על תנועותיו, באותו אופן, באותם זמנים ולאותם רשות או אדם שיהיו עשויים להינקב בצו;

(ג) לאסור או לצמצם את חזקתו של האדם שהוא בכל חפצים נקובים או את שימוש בהם;

(ד) להטיל עליו אותם צמצומים שיינקבו בצו בדבר העבדתו או עסקיו, בדבר בואו בקשרים או בחליפת-ידיעות עם בני-אדם אחרים, ובדבר פעולותיו ביחס להפצת חדשות או דעות.

(2) מפר כל אדם, שעליו ניתן צו כנ"ל, את דברי אותו הצו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

110. השגחת המשטרה

(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיהיה אדם כל-שהוא נתון להשגחת משטרה במשך כל תקופה שלא תעלה על שנה אחת.

(2) כל אדם, שניתן בהשגחת משטרה בצו כנ"ל, יהיה כפוף לכל הצמצומים הבאים, או מקצתם, ככל אשר יורה המפקד הצבאי, היינו -

(א) יהיה נדרש לגור בתחומי של כל שטח בישראל, שיקוב אותו המפקד הצבאי בצו;

(ב) לא יורשה להעתיק את מקום-מגוריו לכל שטח אחר שבאותו מחוז-משטרה עצמו בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז, או לכל מחוז-משטרה אחר בלא הרשאה בכתב של המפקח הכללי של המשטרה;

(ג) לא יעזוב את העיר, הכפר או הנפה, שבהם הוא גר, בלא הרשאה בכתב של מפקח המשטרה במחוז;

(ד) יודיע בכל זמן למפקח המשטרה במחוז, במחוז-המשטרה שבו הוא גר, את הבית או את המקום שבו הוא גר;

(ה) יהיה חייב, בכל זמן שידרוש ממנו הפקיד הממונה על המשטרה בשטח שבו הוא גר, לבוא אל תחנת-המשטרה הקרובה ביותר;

(ו) יישאר מאחורי דלתות ביתו למן שעה אחת לאחר שקיעת החמה ועד להנץ החמה, והמשטרה תהיה רשאית לבקר אותו במקום מושבו בכל זמן.

(3) כל שוטר או כל חבר לחילות הממשלה רשאים לאסור כל אדם שבגינו ניתן צו לפי תקנות-משנה (1) ו-(2), ולהובילו לשטח שהוא צריך להיות בו.

(4) מפר כל אדם שעליו ניתן צו כנ"ל, את דבריהם של הצו האמור או של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(בוטלו).

113. עובדים ציבוריים

כשניתן צו לפי החלק הזה על עובד ציבורי, רשאי שר הבטחון לצוות כי יפטר אותו עובד ממשרתו או כי תעוכב משכורתו, כולה או מקצתה, במשך הזמן שבו עומד הצו בתקפו.

חלק י"א**לקיחה באנגריה וכו'**

-.114

.118

[תיקון התש"י (מס' 1)]

(בוטלו).

חלק י"ב**הוראות-ענשים שונות****119. החרמה והריסה של רכוש וכו'***[תיקונים: 1947]**[(מס' 12), (מס' 15), 1948 (מס' 4)]*

(1) מפקד צבאי רשאי להורות בצו שיוחרמו לזכות ממשלת ישראל כל בית, מבנה או קרקע, שיש לו טעם לחשוד בהם שמהם נורה כל כלי-יריה שלא כחוק, או שמהם נזרקו, פוצצו, התפוצצו או נורו באופן אחר פצצה, רימון-יד או כל חפץ נפיץ או מבעיר שלא כחוק, או כל בית, מבנה או קרקע השכונים בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב, שבהם נוכח לדעת כי תושביהם, או מקצת מתושביהם, עברו, או ניסו לעבור, או חיזקו את ידי העוברים, או היו שותפים שלאחר מעשה לעוברים עבירה על התקנות האלה, עבירה שבה כרוכות אלימות או הטלת אימה או עבירה שעליה נדונים בבית-משפט צבאי; ומשהוחרמו כל בית או מבנה או קרקע כנ"ל, רשאי המפקד הצבאי להחריב את הבית או את המבנה או כל דבר הנמצא בבית, במבנה, בקרקע או עליהם. מקום שכל בית, מבנה או קרקע הוחרמו לפי צו מאת מפקד צבאי כאמור לעיל, רשאי שר הבטחון בכל זמן, בצו, למחול על החרמה כולה או מקצתה ואז תקומנה שנית, כדי מידת אותה מחילה, הבעלות על הבית, המבנה או הקרקע וכל טובות-הנאה או זכויות-שימוש, בבית, במבנה או בקרקע או עליהם, לקנין בני-אדם שהיו זכאים להם אילולא ניתן צו החרמה וכל שעבודים על הבית, המבנה או הקרקע, יחזרו לתקפם לטובת בני-האדם שהיו זכאים בהם אילולא ניתן צו החרמה.

(2) חברים לחילות הממשלה או לחיל המשטרה, הפועלים בהרשאתו של המפקד הצבאי, רשאים לתפוס ולהחזיק, ללא פיצויים, כל רכוש בכל שטח, עיר, כפר, שכונה או רחוב כאלה הנזכרים בתקנת-משנה (1), לאחר שיפנו משם, ללא פיצויים, את המחזיקים הקודמים, אם ישנם כאלה.

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

121. הארכת כפייה של משטרה נוספת בשטחים מסויימים

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

חלק י"ג

תנועות בני-אדם, תעבורה

122. העברה ותעבורה

(תיקון התשע"ו)

(1) מפקד צבאי, או אדם הפועל בהרשאתו הכללית או המיוחדת של מפקד צבאי, רשאים בצו או מתוך מתן הוראות או באופן אחר -

(א) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע הוראות בכדי לאסור, לצמצם או להסדיר, את השימוש בדרכים בדרך-כלל, או בדרכים שבכל שטח נקוב או בכל דרכים נקובות, או לקבוע את קווי הדרכים שבהם צריכים לעבור כלי-רכב או בעלי-חיים או כלי-רכב או בעלי-חיים נקובים, או בני-אדם בדרך-כלל או בני-אדם ממין או סוג נקובים או בני-אדם נקובים;

(ב) (בוטלה);

(ג) לאסור, לצמצם או להסדיר, או לקבוע הוראות כדי לאסור, לצמצם או להסדיר, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, את נסיעתם של בני-אדם בדרך-כלל או של בני-אדם נקובים, או של בני-אדם נקובים, באווירונים, ברכבות, במכוניות, באוטובוסים או בכלי-רכב אחרים או במיני כלי-רכב אחרים, או באניות המפליגות בין מקומות שבישראל.

(2) כל אדם, המפר צו, הוראה או כל דרישה שנערכו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת יאשם בעבירה על התקנות האלה.

122א. סמכויותיו של המפקח הכללי של משטרת ישראל בדבר תעבורה

[תיקון 1947 (מס' 6)]

(1) בלי לפגוע בכל סמכויות אחרות, שהוענקו בתקנות האלה, רשאי המפקח הכללי של המשטרה, בין בצו ובין מתוך הוראות או באופן אחר, לאסור, לצמצם או להסדיר או להתקין כי תיאסרנה, תצטמצמנה או תוסדרנה, בין בדרך-כלל ובין בשטחים נקובים, תנועתם וגם/או נהיגתם של מכוניות, אוטובוסים, מכוניות-משא או כלי-רכב או סוגים של כלי-רכב אחרים.

(2) המפקח הכללי של המשטרה רשאי להשתמש בסמכויותיו לפי התקנה הקודמת ביחס לסוגים או תיאורים של כלי-רכב או לכלי-רכב נקובים בשמם או ביחס לסוגים או תיאורים של בעלים או נהגים של כלי-רכב או ביחס לבעלים או נהגים של כלי-רכב נקובים בשמם או באותו אופן אחר, שייראה לו נאות.

(3) המפקח הכללי של המשטרה רשאי להקציב הקצבה למען תשלומים- חוזרים או החזרות של דמי-רשיון או דמים אחרים, ששולמו בגין כלי-רכב שהושפעו בצוים, הוראות או באופן אחר לפי התקנה הזאת.

(4) בתקנה הזאת המפקח הכללי של המשטרה פירושו המפקח הכללי של חיל-המשטרה של ישראל.

(5) כל אדם המפר כל צו, הוראה או דרישה, שהותקנו או ניתנו מכוח תקפה של התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

123. הסרת מחסומים מדרכים

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

124. עוצר

מפקד צבאי רשאי לדרוש בצו מכל אדם, בתחומי כל שטח שניקב בצו, כי יישאר בפנים הבית במשך אותן שעות שיינקבו בצו, ובמקרה כזה, כל-אדם הנמצא או נשאר מחוץ לבית בתחומי השטח ההוא במשך אותן שעות ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או בידי כל אדם שהרשהו המפקד הצבאי כהלכה להוציא אותן תעודות-היתר, או בשמם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

125. שטחים סגורים

125א.

מפקד צבאי רשאי להכריז בצו על כל שטח או מקום, כי הם שטח סגור לצרכיהן של התקנות האלה, כל אדם הנכנס לתוך כל שטח או מקום, או יוצא מתוכם, במשך כל תקופה, שבה עומד בתקפו צו כזה ביחס לשטח או למקום ההם, ללא תעודת-היתר בכתב שהוצאה בידי המפקד הצבאי או מטעמו, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(הושמט).

126. פיקוח על כבישים

מפקד צבאי רשאי לקבוע בצו, אם הוא מוצא לנחוץ או למועיל לעשותו לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, או קיומו של הסדר הציבורי, כי ייסגר או יוסט כל כביש, או ייאסר או יצמצם השימוש בכל זכות-מעבר או השימוש בכל נתיב-מים, וכל אדם המפר כל צו כזה יאשם בעבירה על התקנות האלה.

127. השגת גבול ושוטטות

(1) שום אדם לא -

(א) יבצע השגת-גבול בכל מקום שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או

(ב) ייכנס או ירד בכל כלי-רכב, אניה או אווירון, המשמשים או המיוחדים לכל צורך מצרכיו של שירות

הממשלה, או יבצע השגת-גבול במקום שבשכנותם של אותם כלי-רכב, אניה או אווירון.

וכל אדם, הפועל מתוך הפרת התקנה הזאת, או שנמצא בכלי-רכב, אניה, או אווירון כל-שהם בכל מקרה שבו נכנס או ירד בהם מתוך הפרת התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה, ובלי לפגוע בכל הליכים שיהיה אפשר לנקוט בהם נגדו, יהיו כל חבר לחילות הממשלה או כל שוטר רשאים להרחיקו מן המקום או מכלי-הרכב, האניה או האווירון, הכל לפי הענין.

(2) כל אדם שיימצא, לכל תכלית העשויה לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנה או בקיומו של הסדר הציבורי, בכל מקום, או בשכנותו של כל מקום, שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, או בכל כלי-רכב, אניה או אווירון כאלה הנ"ל, יאשם בעבירה על התקנות האלה; ומקום שהוכח, - בכל הליכים שנקטו בו על אדם מכוח תקפה של תקנת-המשנה הזאת, - כי היה נוכח, בזמן

הנדון, בבנינים, במקום, בכלי-הרכב, באניה או באווירון הנוגעים בדבר, או בשכנותם, תהיה התביעה רשאית להביא אותה ראייה נוספת לאפיו של אותו אדם (ובכלל זה ראייה כי נתחייב בדיון לשעבר על עבירה כל-שהיא), שתהיה נוטה להראות כי היה נוכח כך לכל תכלית כזאת.

(3) כל אדם, המשוטט בשכנותו של כל מקום שעליו חלה התקנה הזאת מעיקרה, או כל כלי-רכב, אניה או אווירון כאלה הנ"ל, והוא ממשיך לשוטט בשכנות ההיא לאחר שדרש ממנו חבר לחילות הממשלה או שוטר לעזוב אותם, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(4) המקומות שעליהם חלה התקנה הזאת מעיקרה, הם מקומות המשמשים או המיוחדים -

(א) לאחד מצרכיו של שירות הממשלה או להגנה, או

(ב) לביצועו של כל שירות חיוני.

חלק י"ג א

פיקוח על סימנים שעל כלי-רכב מנועיים ועל צבעם

127א

-

127ה.

(בוטלו).

חלק י"ד

הוראות שונות

128. שירותי דואר

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

129. צווים לפתוח ולסגור מקומות

(1) מפקד צבאי רשאי, בצו -

(א) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, לדרוש מבעליהם או ממנהליהם של חנויות או של עסקים בדרך-כלל, או של כל מין של חנויות או של עסקים, או של כל חנויות או של עסקים בדרך-כלל, או של כל מין של חנויות או של עסקים, או של כל חנויות או של עסקים להאמין בהם כי נסגרו עקב סגירה מאורגנת או כללית של עסקים, בין בכל השטח שלו ובין בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים, כי יפתחם ויעסקו בעסקים כרגיל;

(ב) אם נראה לו הדבר נחוץ או מועיל לעשות כן לטובת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל או קיומו של הסדר הציבורי, לדרוש מן המחזיקים במקומות מכל מין או סוג נקובים, או במקומות נקובים, בכל רחבי השטח שלו או בכל עיר, כפר, שכונה או רחוב נקובים, כי יסגרום, יחד עם כל שערים או פתיחות אחרות המובילים אליהם, וישמרום סגורים במשך אותה תקופה שתינקב.

(2) כל אדם, המפר כל צו לפי התקנה הזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(1) שר הבטחון רשאי לקבוע הוראות בצו לשם צמצום השימוש בשירות הטלפון כדי אותם בני-אדם או מיני בני-אדם, שיראם ראויים לכך, או לשם הסדרת השימוש בשירות הטלפון או הטלת תנאים על-כך, ונוסף על-כך יכול כל צו כזה לקבוע הוראות לשם כפיית הצו מתוך הרשאה לסלק קווי-טלפון או מכשירים ולהיכנס לרכוש לתכלית ההיא או לענין אחר.

(2) כל אדם, שיפר כל צו אשר ניתן לפי תקנת-משנה (1) או כל תנאי שהוטל בכל צו כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

131. התערבות בעניני חילות הממשלה וכו'

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה);

132. כוח לעצור בני-אדם חשודים

(1) חדל כל אדם, כשחוקרים אותו שוטר או חבר לחילות הממשלה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, מלהניח את דעתם של השוטר או החבר לחילות הממשלה בדבר זיהותו או בדבר תכליות שלשמן הוא שוהה במקום שבו נמצא, יהיו השוטר או החבר לחילות הממשלה רשאים, אם חושדים הם באדם ההוא שפעל או שהוא עומד לפעול בכל אופן העשוי לפגוע בשלומו של הציבור או בהגנתה של ישראל או בקיומו של הסדר הציבורי, לאסרו עד שתיערכנה חקירות.

(2) לא יעצר שום אדם - לפי הסמכויות שהוענקו בתקנה הזאת, למשך תקופה שתעלה על עשרים וארבע שעות, אלא בהרשאתו של שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח, או, בכפיפות למה שנקבע להלן, למשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות בסך-הכל:

בתנאי שאם נוכח שוטר כזה הנ"ל לדעת, שאי-אפשר להשלים את החקירות הדרושות במשך תקופה של ארבעים ושמונה שעות, יהיה רשאי שוטר בן דרגה שאינה נמוכה מדרגת מפקח משטרה להרשות כי האדם העצור יעצר מעצר נוסף למשך תקופה נוספת, שלא תעלה על שבעה ימים, ואולם עם מתן כל הרשאה כזאת יודיע תיכף ומיד את הנסיבות למפקח הכללי של המשטרה.

(3) כל אדם, שנעצר לפי הסמכויות אשר הוענקו בתקנה הזאת, יחשב כמי שנמצא במשמורת חוקית, ואפשר לעצרו בכל בית-סוהר, או בכל תחנת-משטרה, או בכל מקום אחר כיוצא באלה, שהורה לתכלית זו, בין בדרך-כלל ובין במיוחד, שר הבטחון.

133. חקירות מקרי מוות וכו'

133א.

[תיקונים: 1946]

(מס' 2), התשע"ו]

(1) (בוטלה).

(2) למרות כל דבר הכלול בכל חוק - מקום שמת חבר לחילות הממשלה בישראל בכל דרך או בכל נסיבות שהן, יהיה מותר לרופא צבאי להוציא תעודת אישור-מיתה בדבר אותו אדם, ואותה תעודת-אישור - לאחר שתיחתם חתימת-אישור משם הקצין המפקד - תשמש הרשאה מלאה ומספקת כדי לקבור את גוויתו של אותו אדם.

(3) למרות כל הכלול בכל חוק, יהיה מותר למפקד צבאי לצוות כי גוויתו של כל אדם תיקבר באותו מקום שהמפקד הצבאי יורה. המפקד הצבאי רשאי באותו צו להורות מי-ומי יקבור אותה וגוויה ובאיזו שעה תיקבר. הצו האמור יהיה הרשאה מלאה

ומספקת לקבורתה של אותה גוויה, וכל אדם העובר על אותו צו או מפריע לו יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(הושמטה).

134. מעשים מטעים והטעייה

(תיקונים: התשע"ד, התשע"ו)

(בוטלה).

135. מכירת משקה משכר

(תיקון התשע"ו)

(בוטלה).

135א. שימת-הודעות מסויימות לראווה בידי מוסדים מסויימים

[תיקונים: 1946]

(מס' 1), התשע"ו]

(בוטלה).

136. ידיעות בעלות ערך-צבאי

(1) כל אדם אשר בשעה שאינו חבר לחילות הממשלה או חבר לחיל המשטרה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם -

(א) משיג, או

(ב) רושם רשומה, או

(ג) מודיע לכל אדם אחר, או מפרסם, או

(ד) מחזיק בידו כל תעודה או כל רשומה אחרת שהיא, המכילות - כל ידיעות שהינן, ידיעות בדבר כל ענין מן הענינים הבאים, היינו, מספרם, תיאורם, זיונם, ציודם, סידורם, תנועתם או מצבם של כל חיל מחילות הממשלה או שוטריה, או אניותיה, כלי-רכבם או אווירונים או פעולותיהם המתוכננות לעתיד, או שבוייהם או תחמושת-המלחמה אשר להם או כל אמצעים להגנתו או לביצורו של כל מקום לשם הממשלה, או כל ידיעות אחרות שיש להן, או מיומר בהן שיש להן, ערך צבאי,

יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) בלי לפגוע בכללותה של פסקה (ג) של תקנת-משנה (1) ייחשב אדם, הנותן או שולח אות הנראה או אות אחר או בשורת-הודעה בכל אמצעי שהוא, או בא בקשרים עם כל אדם אחר באותו אופן או באותן נסיבות או באותם אמצעים, שבהם הוא עלול להעביר ידיעות לכל אדם כאילו מסר את הידיעות לאדם אחר בגדר פירושה של הפסקה.

137. כלי-יריה, וכו'

[תיקון 1947 (מס' 11)]

(1) מפקד צבאי רשאי, בצו -

(א) לאסור, לצמצם או להסדיר את קנייתם ומכירתם של כלי-יריה, תחמושת או חמרי-נפץ, או את העיסוק

בהם בדרך אחרת, בשטח הנקוב בצו;

(ב) להורות לכל אדם, שבחזקתו או במשמרו נמצאים, בשטח הנקוב בצו כלי-יריה, תחמושת או חמרי-נפץ, שישמרם במקומות שנתאשרו בהתאם לצו;
(ג) לבטל או להתלות כל רשיון, שהוצא לפי סעיף 15 של פקודת כלי-היריה, או כל רשיון לשאת כלי-יריה או להשתמש בו, שניתן לפי הפקודה ההיא, או להורות שתהיה נפקות לכל רשיון כזה בכפיפות לאותם תנאים שיינקב בצו, ורשאי להחרים ולעכב כל כלי-יריה שבגינן הוצא רשיון כזה.

(2) כל אדם, המפר כל צו שניתן לפי תקנת-משנה (1), יאשם בעבירה על התקנות האלה.
(3) רשות הנותנת רשיונות לפי פקודת כלי-יריה או מפקד צבאי רשאים להעניק לכל אדם רשיון לשאת כלי-יריה, אחד או רבים, שפרטיהם יהיו רשומים ברשיון, בכפיפות לאותם תנאים שיהיו רשומים כנ"ל. כל אדם, המפר כל תנאי כזה, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(4) למרות כל דבר הכלול בסעיף 11 של פקודת כלי היריה, יהיה מותר להעניק רשיון לשאת רובה-ציד לפי הפקודה ההיא לכל אדם, אף-על-פי שהלה אינו מחזיק ברשיון-ציד לפי הפקודה ההיא.

(5) בתקנה הזאת יכלול המונח "חומר-נפץ" כל חמרי-נפץ מפוצצים פרט לאבקת-שריפה שחורה, כפי שהוגדרה בתקנות המלאכות והתעשיות (ייצור אבקת-שריפה שחורה), 1940; ויכלול גם חנקת-נתרן (ניטרת-צ'ילי), חנקת-אמוניום, ניטרו-נפטלינים, ניטרו-בנזינים, ניטרו-טולואנים, ניטרו-גליסרינים, ניטרו-גלוקוזים, ניטרו-צלולוזים וניטרו-פינולים.

א137

-

ג.137

(בוטלו).

.138

(בוטלה).

שליטה על ספינות במים הטריטוריאליים של ישראל

א.138

[תיקונים: 1948 (מ' 1), (מ' 3)]

(i) רשות הנמלים, כמוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית לאסור על כל אניה מלהיכנס לשום מבוא-ים, שום חלק של מבוא-ים, או שום חלק של המים הטריטוריאליים של ישראל.

(ii) רשות הנמלים, כמוגדרת בפקודת הנמלים, רשאית להורות את רב-חובלה של אניה, או שום אדם הממונה או עובד בה, שבתחומי המים הטריטוריאליים של ישראל, ללכת אל כל מבוא-ים או כל מעגן או מקום-עגינה ליד רציף שבתחומי כל מבוא-ים של ישראל ורשאית היא ליתן הוראות בדבר האופן והזמן שבהם ילך באניתו אל שום אניה, רצופת, מזח או מקום אחר בישראל, או יקרב אליהם או ינוח לצידים או ינוע מהם; בדבר האניה, הרצופת, הרציף, המזח או המקום האחר שילך אליהם באניתו, כדי להוריד בה או להעלות ממנה נוסעים, או לטעון בה או לפרק ממנה סחורות; בדבר טיב הסחורות שיטען או יפורק אל, מן או ליד האניה, הרצופת, הרציף, המזח, או בדבר דרך הורדתם של נוסעים או סחורות בשום אניה או דרך העלתם ממנה, רשות הנמלים רשאית גם להורות את רב-חובלה וכל אדם הממונה על אניה או על שכירת הצוות שלה בתוך המים הטריטוריאליים של ישראל להטעין מחדש סחורות כל-שהן שפורקו בישראל או במים הטריטוריאליים

שלה, ואשר, לדעת רשות הנמלים, לא היה צריך לפרקן כך, או הוא רשאי להורות את רב-החובל או את האדם האחר כאמור לעיל, לבלי-פרק סחורות כל-שהן בישראל או במים הטריטוריאליים שלה, או הוא רשאי להורות את רב-החובל או את האדם האחר כאמור לעיל, מיד להוציא את האניה מתוך המים הטריטוריאליים של ישראל, ולהורות את הדרך שבה עליו לעשות כך.

(iii) רב-חובלה של שום אניה, או אדם הממונה עליה, המפרים שום איסור שהותקן לפי תקנת-משנה (i) של התקנה הזאת, ורב-חובלה של אניה, או שום אדם הממונה על אניה או עובד בה, החדלים מלציית לשום הוראה שניתנה לפי תקנת-משנה (ii) של התקנה הזאת, יאשמו בעבירה על התקנה הזאת, ויהיו צפויים למאסר לפרק-זמן שלא יעלה על שמונה שנים או לקנס שלא יעלה על אלפיים לירות, או לאותם שני ענשים כאחד.

(iv) התקנה הזאת באה להוסיף על הוראותיה של פקודת הנמלים ולא לגרוע מהן.

139. פגיעות ברכוש וכו'

(1) כל אדם, אשר בשעה שאינו חבר לחילות הממשלה או חבר לחיל-המשטרה, הפועלים בשעת מילוי תפקידם - (א) פוגע, או עושה כל מעשה המחושב לפגוע, או למנוע את השימוש או הפעולה הנאותים, בכל בנין ציבורי, מסילת-ברזל, תעלה, גשר, דרך, מסילת-טראם, כלי-רכב, קו טלגראף או טלפון או מכשיר אלחוטי, כבל, או מוסדה, מכרה, חנות, בית-חרושת, מפעל-מים, תחנה מחוללת חשמל, או כל מפעל או מוסדה המשמשים או מסוגלים לשמש לסידורם, להספקתם, להחסנתם או להעברתם של מזון, דלק, תחמושת, מים, אור, חום או כוח.

(ב) מתקרב, או נמצא בשכנות, או נכנס לכל מקום או רכוש כאלה הנ"ל, בכוונה לפגוע בהם,

יאשם בעבירה על התקנות האלה, אלא-אם יוכיח שפעל בהרשאה מותרת או בהזדמנות מותרת.

(2) לצרכיה של פסקה (ב) מתקנת-משנה (1) ייחשב אדם כאילו הוא מתכוון לעשות מעשה-פגיעה כמתואר בפסקה האמורה, אם עקב היותו מחזיק בכל חפץ נפיץ או מבעיר או נשק העלול לגרום מיתה או קלע מסוכן, או עקב נסיבות המקרה באופן אחר, או עקב התנהגותו, בא בית-המשפט לכלל דעה שכוונתו היתה לעשות אותו מעשה-פגיעה.

139א. תיקון-בדק בניינים מסויימים

[תיקונים: 1946 (מס' 8), התשע"ו]

(בוטלה).

140. הפרעה

כל אדם המפריע לכל חבר לחילות הממשלה או לכל שוטר, הפועלים בשעת מילוי תפקידם, או לכל אדם המשתמש בכל סמכויות או המבצע כל תפקידים שהוענקו לו או הוטלו עליו בתקנות האלה, או בכל צווים, הוראות, דרישות או הודעות שלפיהן, או הממלא באופן אחר תפקידים מותרים הקשורים אל שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או לקיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

- 141

143ג.

(בוטלו).

143ד. מכשירי מסירה אלחוטיים

כל אדם שיהיו בחזקתו או בשליטתו כל מכשיר-מסירה אלחוטי או כל חלק של מכשיר כזה, בלי שהורשה על-כך בתעודת-היתר שהוענקה בידי מפקד צבאי או מטעמו, או באופן אחר מאשר בהתאם לדבריה ולתנאיה של כל תעודת-היתר כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

144. כוח להשיג ידיעות

(1) כל אדם - לאחר שקיבל הוראה על-כך מאת ממונה על מחוז או מפקד צבאי, או מטעמו, ימציא או יראה לאותם רשות או אדם, שיינקבו בהוראה, כל אותם ידיעות או חפץ שברשותו, שהם ידיעות או חפץ, שבהם סבור האדם הנותן את ההוראה כי מן הנחוץ או המועיל, לטובת שלומו של הציבור, ההגנה או קיומו של הסדר ציבורי - לקבלם או לבחנם, ואם מפר אדם כל הוראה כזאת, יאשם בעבירה על התקנות האלה.

(2) תביעה על עבירה לפי התקנה הזאת לא תיערך אלא בהסכמתו של היועץ המשפטי לממשלה.

145. כניסה לקרקע ובדיקתה

כל חבר לחילות הממשלה, הפועל בשעת מילוי תפקידו, וכל אדם שהרשהו על-כך ממונה על מחוז או מפקד צבאי - (א) רשאים להיכנס לכל קרקע לצורך שימוש בסמכות מן הסמכויות, שהוענקו לגבי הקרקע ההיא בתקנות האלה.

(ב) רשאים להיכנס לכל קרקע ולבדקה, כדי להחליט אם יש להשתמש באחת מאותן הסמכויות לגבי הקרקע, ואם יש - באיזה אופן, וכן

(ג) רשאים הם לעבור על-פני כל קרקע (עם בעלי חיים וכלי-רכב או בלעדיהם) לשם כל תכלית הקשורה אל הבטחת שלומו של הציבור, הגנתה של ישראל, קיומו של הסדר הציבורי או דיכויים של התקוממות, מרד או מהומה, או קיומם של ההספקה או השירותים החיוניים לכלל.

146

-

162.

(בוטלו).

(סוף התקנות)

[1] ע"ר 1442, 1945, תוס' 2, עמ' (ע) 855, (א) 1055.

תיקונים: ע"ר 1446, 1945, תוס' 2, עמ' (ע) 968, (א) 1195 (תיקון 1);

ע"ר 1451, 1945, תוס' 2, עמ' (ע) 1033, (א) 1269 (תיקון 2);

ע"ר 1453, 1945, תוס' 2, עמ' (ע) 1099, (א) 1346 (תיקון 3);

ע"ר 1470, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 121, (א) 148 (תיקון 1);

ע"ר 1489, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 569, (א) 617 (תיקון 2);

ע"ר 1515, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 901, (א) 1015 (תיקון 3);

ע"ר 1530, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 1142, (א) 1302 (תיקון 4);

ע"ר 1534, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 1195, (א) 1367 (תיקון 6);

ע"ר 1536, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 1209, (א) 1383 (1946 תיקון 7);
ע"ר 1540, 1946, תוס' 2, עמ' (ע) 1282, (א) 1470 (1946 תיקון 8);
ע"ר 1553, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 135, (א) 161 (1947 תיקון 2);
ע"ר 1562, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 349, (א) 430 (1947 תיקון 4);
ע"ר 1564, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 353, (א) 433 (1947 תיקון 5);
ע"ר 1571, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 429, (א) 525 (1947 תיקון 6);
ע"ר 1572, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 473, (א) 581 (1947 תיקון 7);
ע"ר 1574, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 515, (א) 632 (1947 תיקון 8);
ע"ר 1575, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 540, (א) 663 (1947 תיקון 9);
ע"ר 1579, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 621, (א) 763 (1947 תיקון 10);
ע"ר 1586, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 707, (א) 869 (1947 תיקון 11);
ע"ר 1600, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 945, (א) 1159 (1947 תיקון 12);
ע"ר 1601, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 947, (א) 1161 (1947 תיקון 13);
ע"ר 1602, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 955, (א) 1170 (1947 תיקון 14);
ע"ר 1624, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 1280, (א) 1566 (1947 תיקון 15);
ע"ר 1628, 1947, תוס' 2, עמ' (ע) 1382, (א) 1702 (1947 תיקון 16);
ע"ר 1641, 1948, תוס' 2, עמ' (ע) 27, (א) 33 (1948 תיקון 1);
ע"ר 1643, 1948, תוס' 2, עמ' (ע) 66, (א) 80 (1948 תיקון 2);
ע"ר 1656, 1948, תוס' 2, עמ' (א) 473 (1948 תיקון 3);
ע"ר 1658, 1948, תוס' 2, עמ' (א) 507 (1948 תיקון 4);
ע"ר 1661, 1948, תוס' 2, עמ' (א) 555 (1948 תיקון 5);
ע"ר 1662, 1948, תוס' 2, עמ' (א) 585 (1948 תיקון 6);
ע"ר 2, התש"ח, עמ' 1 (פק' סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948);

ס"ח 27, התש"י (23.11.1949), עמ' 1 (חוק להסדר תפיסת מקרקעים בשעת-חירום, התש"י-1949) (התש"י (מס' 1));

ס"ח 55, התש"י (1.8.1950), עמ' 261 (חוק ביטול עונש מלקות, התש"י-1950) (התש"י (מס' 2));

ס"ח 144, התש"ד (9.2.1954), עמ' 64 (חוק חמרי נפץ, התש"ד-1954);

ס"ח 346, התשכ"א, עמ' 168 (חוק לתיקון תקנות שעת חירום (יציאה לחו"ל), התשכ"א-1961);

ס"ח 930, התשל"ט (13.3.1979), עמ' 76;

ס"ח 1053, התשמ"ב (21.6.1982), עמ' 173;

ס"ח 2449, התשע"ד (30.3.2014), עמ' 472. הצ"ח - ממשלה 762, התשע"ג, עמ' 364;

ס"ח 2556, התשע"ו (23.6.2016), עמ' 924. הצ"ח - ממשלה 949, התשע"ה, עמ' 1067; הצ"ח - ממשלה

967, התשע"ו, עמ' 126; הצ"ח - ממשלה 782, התשע"ג, עמ' 992.

[2]. בהתאם לסעיפים 11, 12, 13, 14 ו-15 של פקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948 הוכנסו בדבר מלך זה השינויים הנובעים מהקמת המדינה, הושמטו כל הקטעים והסעיפים שאינם מתיישבים עם שינויים אלו או שיש בהם משום סתירה לפקודה הנ"ל או לחוקים אחרים. בהתאם לכך: בסעיף 1 הושמטה הגדרת "חוק הפרלמנט בדבר הצבא"; הושמטו הסעיפים 54, 56, 125, 133, 158.

[3]. המונח "שופט שלום" הוחלף, ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

[4] המונח "שופט שלום" הוחלף, ס"ח התשכ"ד, עמ' 140.

[5] במקור: "הכפוף לחוק-הפרלמנט בדבר המשמעת בצי, לחוק-הפרלמנט בדבר הצבא או לחוק-הפרלמנט בדבר חיל-

האוויר".

//